

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

10

1978

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Udgivet af Den jyske Idrætsskole og elevforeningen.

*I redaktionen: Axel Edinger, Ellen Jørgensen, Mogens Rieks,
Henning Rasmussen, Gunnar Jensen og Bjarne Hauger.*

*Foto: Eivind Hansen 77/78. Poul Gregersen, Søren Schmidt 77/78, Henning
Rasmussen, Ellen Jørgensen, Allan Simonsen, Benny Nielsen, Tor-
ben Glyum, Bjarne Hauger.*

Tegninger: Leif Christian Mikkelsen.

Trykt hos Vejle Amts Folkeblads Bogtrykkeri.

Indhold

	Side
Bjarne Hauger: 1977/78	5
Repræsentantskab - FU	21
Temaindledning	22
Jørn Richter: At være professionel	23
Mogens Rieks: Betalt idræt	29
John Nygård/Per Thomsen: Professionel fodbold - nye vilkår .	33
Lars Ulrich Mortensen: Drivkraften i arbejdet med frivillig idræt	37
Flemming Westh: DJI og de handicappede	45
Aage Feldt: Pensionistidræt	49
Gunnar Jensen: Frontløberen - en anmeldelse	54
Bjarne Hauger/Knud Thomassen: Kursusvirksomheden - kursuskalender	56
Henning Rasmussen: Lidt om elevmødet	60
Elevforeningens bestyrelse	64
Elevmødet - jubilæumssammenkomst 1979	65
Vinterelever 1977/78	66
Den jyske Idrætsskoles medarbejdere	69
Kursus- og mødetilbud 1979	70

1977/78

I en artikel i årsskriftet i 1967 i anledning af Den jyske Idrætsskoles 25 års jubilæum sluttede skolens daværende formand, Otto Lassen, med at udtrykke ønsket om, »at der efter den næste femogtyveårige periode i forbindelse med de eksisterende bygninger beliggende på et af vort lands kønneste områder ville stå en nogenlunde nær idealskole, som har udfyldt sin plads i dansk idræt og i dansk højskoleliv på en sådan måde, at der til den tid vil stå yderligere respekt om skolens virksomhed«.

Det var den opgave og udfordring, der forelå, da jeg tiltrådte som forstander, og som jeg sammen med skolens skiftende lærere og medarbejdere påtog mig at løse. Naturligt er det derfor, efter at det tiende skoleforløb efter strukturomlægningen afsluttede med vinterskolen 1977/78, at forsøge at gøre op, hvor langt vi er nået i forhold til den krævende udfordring: at nå frem til en »idealskole«. En sådan opgørelse – eller vurdering, om man vil – kan og må ikke alene gå på det, som rent faktisk er sket på selve skolen i løbet af dette tiår, men må også ses i lyset af den udvikling, der er foregået omkring os på de samfundspolitiske, sociale, prismæssige, idrætspolitiske, pædagogiske, uddannelsesmæssige og beskæftigelsesmæssige områder i forbindelse med virkningerne af den nye højskolelov fra 1969, som vort økonomiske og administrative eksistensgrundlag hviler på.

Fra skolens øverste myndighed, repræsentantskabet og FU, har vi altid mødt den bedste vilje til at iværksætte tilbygninger og forbedringer af skolen i takt med mulighederne for at skaffe de fornødne midler til at realisere dem. Ændringer i de ydre rammer: byggeri, fornyelse af inventar, vedligeholdelse både inde og ude, brandværnsforanstaltninger osv. er ting, man kan tage og føle på. Stigning i elev- og kursustal, som har bevirket en fordobling af såvel lærersom medarbejderstab, er ligesom den øgede årsomsætning og tidobling af skolens egenkapital realiteter i aktivitetsforøgelsen, der kan aflæses og registreres af elev- og kursusstatistik, personalelister,

årsregnskaber m.m., men hvordan står det til med *indholdet* af det arbejde, der er tilbuddt og formidlet fra skolens side i forhold til betegnelsen: *Folkehøjskole* og til vor forpligtelse over for arbejdet i og med *Dansk Idræt*?

Som vi så ofte har konstateret det, ville det være let, hvis der fandtes enkle redskaber til at »måle og veje« det udbytte, den enkelte elev tager med sig hjem efter endt skoleophold. Kun få elever er i stand til ved afrejsen at give udtryk for oplevelser, indtryk og værdier – positive som negative –, erhvervelsen af viden og færdigheder osv., men det sker, at nogle et stykke tid efter mundtligt eller skriftligt tilkendegiver, hvad de mener, de har fået ud af opholdet. I kraft af skolens vidtspændende målsætning er *midlerne* til at arbejde med denne: undervisningen i de almene fag, lederuddannelsen i idræt med praktiske og teoretiske aktiviteter, fællesarrangementer, det daglige samvær m.m. under stadig debat og justering i lærerrådet, ligesom de skiftende elevhold har mulighed for at give deres besyv med. Når det omgivende samfund og dermed også idrætten ustandselig ændrer sig, må vi til stadighed være opmærksomme på det, der sker, og opsnappe, bearbejde og videregive til eleverne de ting og problemer, de kan have gavn af at få belyst. Da vi tillige fastholder en ligelig fordeling af, men en nær sammenhæng mellem de almene og idrætslige fag, så mener vi også, at vort forhold til betegnelsen: *Folkehøjskole* efter bedste evne er opfyldt både formelt og indholdsmæssigt.

Vi uddanner vore elever til duelige ledere i *dansk idræt* taget i bredeste forstand lige fra motions- til konkurrenceidræt og forsøger gennem teori og praksis at give dem fornøden ballast til at gå ind i leder- og instruktørarbejde, derfor tilgodeses den danske idræt også i vort højskolearbejde. Men forpligtelsen føler vi meget stærkt på skolen ved vore muligheder for at stille faciliteter til rådighed for idrættens – og her tænkes særligt på specialforbundenes og organisationernes – -egen leder- og instruktøruddannelse gennem en vidt forgrenet kursusvirksomhed både sommer og vinter.

Skal man efter ovenstående nøgterne vurdering besvare spørgsmålet:

»Hvor langt er vi nået ad vejen frem mod en idealskole?«, ja, så må det konstateres, at der er stadig ting, der kan gøres bedre, nye muligheder, der skal prøves, og nye omgivelser, der skal skabes. Når

dertil kommer, at vor undervisningsmæssige fleksibilitet prøver at søge ind der, hvor elevernes behov og lærernes – altså også skolens – muligheder mødes, så har vi altså højskole i gængs forstand, der er i pagt med den tid, vi lever i.

Endelig må dertil føjes, at en 5-årsplan for nybyggeri og ændringer af det bestående er under udarbejdelse, men om den kan realiseres inden for denne tidsramme, afhænger af økonomien og en grundig analyse af spørgsmålet: »Hvor stor skal og må en skole blive, for at dens kvalitet kan bevares, for at alle kan trives på den, og for at overblikket over aktiviteter, økonomi og brugsbehov kan fastholdes?«

Vinterskolen 1977/78

Der er tidligere gjort rede for de undervisningsmæssige ændringer, vi indførte på denne vinterskole. De gik kort ud på:

at i alle timer, hvor det var praktisk muligt, blev kvinder og mænd undervist sammen,

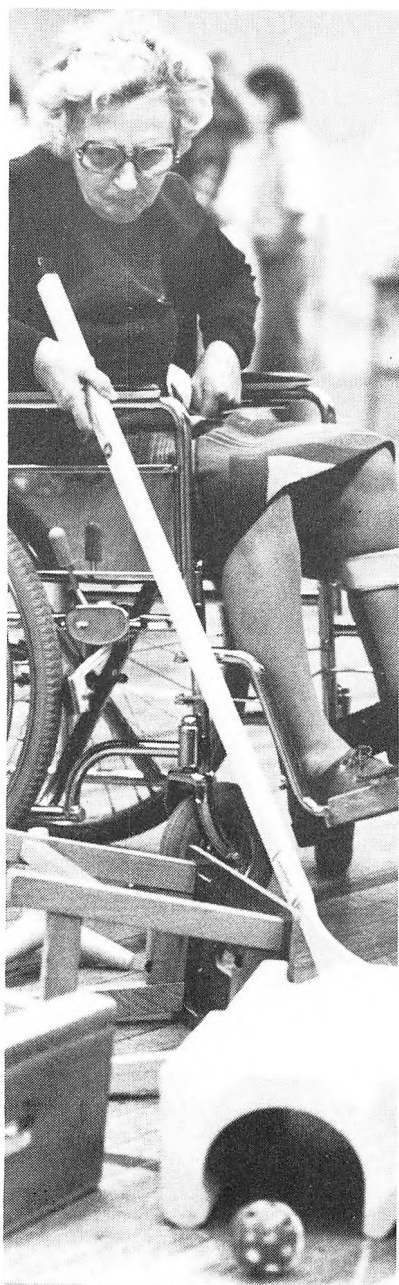
at skemaet blev delt op i moduler af varieret længde fra 1-4 lektioner,

at en »skemafri« formiddag blev anvendt til møder og aktiviteter, og

at en udpræget integrering fandt sted mellem visse fag (emnearbejde/psykologi, boldspil, undervisningslære m.m.).

Den 30. august begyndte 50 kvinder og 50 mænd på skolen - for første gang en ligelig fordeling mellem kønnene. Modtagelse og indkøringsuge forløb på sædvanlig vis, og det viste sig hurtigt, at den nye skemaform - bortset fra enkelte skønhedspletter - kom til at fungere godt.

Udvalget for idræt/samfundsgugen (3.-7. oktober) havde i år valgt, at vi skulle behandle Socialdemokratiets oplæg til en idrætspolitik, emnet politik og økonomi i idrætten samt en række delemner: idræt i forbindelse med skole, kønsroller, underholdning, elite og politik. Onsdag aften var der paneldebat om Idræt og Samfund med tre aktive idrætsledere og politisk interesserede, Jørgen Møller, DAI, Ole Jespersen, Silkeborg og Ole Terkildsen, Århus. Ugen sluttede med en fest, hvor lærerne påny lancerede deres glansnummer: gymnastikopvisning fra 20'erne.

Handicapemnedagene (9.-11. november) blev arrangeret på anden måde end tidligere, idet handicappede og deres problemer blev belyst over tre dage. Den første dag skete det gennem film, beretning af en mor, Stine Bunk Nielsen, Bindeballe, »om at have et handicappet barn«, og af en handicappet selv, Evald Krogh fra Muskelsvindfonden. På selve »svagføredagen« modtog vi over 100 gæster fra Vejle og omegn. Lektor Børge Troelsen, Silkeborg, talte om Kaj Munk og »læste« nogle af hans værker om formiddagen. Efter middag var der underholdning og sang, og sidst på eftermiddagen var vi alle samlet til »marked og gøgl« i hallen, hvor mange mærkværdige ting kunne prøves af alle. Atter oplevede vi på denne dag elevernes store engagement i deres forpligtelser som værter og medhjælpere for vore gæster.

Endelig kom Dansk Handicap Idræts-Forbund's konsulent, Freddy Johnsen, den sidste dag og lagde op til debat om handicapidræt.

Ud over de nævnte større arrangementer bør nævnes en række mindre, som gled ind i det daglige samvær på skolen. Det var onsdags- og weekendarrangementer, som oftest planlagt af

eleverne selv, filmaftener hver anden mandag, elevbesøg i lærerhjemmene m.m.

I den første uge af december gennemførtes valg af hoved- og bifag, og de gav denne fordeling:

Hovedfag: atletik 6 (2 kv., 4 m.), volley-/basketball 10 (3 kv., 7 m.), gymnastik bl 14 (7 kv., 7 m.), håndbold/volleyball 18 kv., rytmisk gymnastik 20 kv. og håndbold/fodbold 32 m.

Bifag: badminton 23 (6 kv., 17 m.), gymnastik 18 (12 kv., 6 m.), handicapdræt 13 (12 kv., 1 m.), atletik 26 (7 kv., 19 m.) og trimaktiviteter 17 (11 kv., 6 m.) 3 elever ønskede ikke bifag, hvorimod 92 elever deltog i svømning på 2. semester.

Skolen blev som sædvanligt pyntet til jul en uge før hjemrejsen, projekt »julerengøring« gennemførtes den sidste skoledag, og ved afslutningen samledes vi først til julehøjtidelighed i Nørremarkskirken, hvor pastor Knud Petersen talte, dernæst var der middag på skolen, og aftenen sluttede med underholdning og dans.

2. semester

Da eleverne kom tilbage efter juleferien, gik vi straks i gang med det nye skema og de nye holdinddelinger. Med nye oplæg i hoved- og bifag, undervisningsøvelser med børn og voksne, nye emner i emnearbejde og nye fag i tilvalgsfagene var der nok at tage fat på for alle, men også dette forår blev delvist »overlæsset« af en mængde planlagte og mere spontane særarrangementer, som hver for sig gav nogle gode oplevelser, men som til gengæld også gav så megen travlhed, at tiden indtil afslutningen i april fløj af sted.

En kort omtale af nogle af arrangementerne:

19.-20. januar: *Musik- og dramaemnedage* med det overordnede tema »at være uden for« blev behandlet i grupper i drama, dukketeater, kreativ dans, sang og musik. Foruden nogle af skolens egne lærere medvirkede bl. a. Ib Nyholm, Kertemind, Finn Mortensen, Odder, Frede Madsen, Glejbjerg, Jørn Zacho og Leif M. Lauritsen, Vejle, som instruktører. Resultaterne af gruppearbejdet blev fremført den sidste eftermiddag - utroligt, hvad man havde nået på så kort tid.

2.-11. februar: *Norgesrejse*, som igen gik til Beitostølen, hvor Bitihorn Fjellstues nye lokaler skabte en god ramme om de indendørs og det fremragende skiterræn i forbindelse med fint vejr om de uden-

dørs aktiviteter. Trimgruppen var på overlevelsestur i fjeldet, mens resten af eleverne boltrede sig i bakkerne til skiinstruktion og personlig træning. Desværre oplevede man for første gang på 10 rejser, at en elev måtte transporteres hjem med et brækket ben.

22. februar: Viborg Gymnastikhøjskoles elever og lærere på besøg til eftermiddagskaffe, fælles opvarmning i hallen, inden- og udenørs idrætsaktiviteter, film og underholdning. Hele arrangementet var lagt i hænderne på et udvalg, der på bedste måde skabte en god udbytterig dag for begge skolers elever og lærere.

27. februar-2. marts: Gymnastikinstruktion ved Monika Beckmann, som veloplagt og energisk arbejdede med en interesseret elevflok. Spændende øvelser, inciterende instruktion og glæde hos Monika var medvirkende til, at alle de tilmeldte elever trods træthed troligt holdt ud til hendes krævende timer.

1. marts: Offentligt valg møde som optakt til kommunevalget den 7. marts med deltagelse af 9 kommunalpolitikere fra Vejle: K. E. Skovfoged (Soc.), Hans Ole Madsen (Rad.), Ib From (Kons.), Lindhardt Thomsen (SF), Jørgen Lund (Kom.), H. V. Jørgensen (CD), P. Øhrstrøm (Kr.F.), Henry Pedersen (V), og E. Villadsen (Z). Emnet var »Kulturpolitik« i Vejle og gav ikke anledning til større konfron-

tationer hverken mellem politikerne indbyrdes eller mellem dem og tilhørerne.

5. marts: *Forældredag*, hvor omkring 250 gæster, voksne og børn glædede os med besøg. Igen var det et udvalg, som havde udarbejdet et godt program med gangorientering, underholdning i gymnastiksalen, fællesopvarmning i hallen og forskellige idrætter, hvor nogle elever skiftedes til at undervise. En god dag med en afslappet atmosfære og med rigelig tid til at få snakket med hinanden.

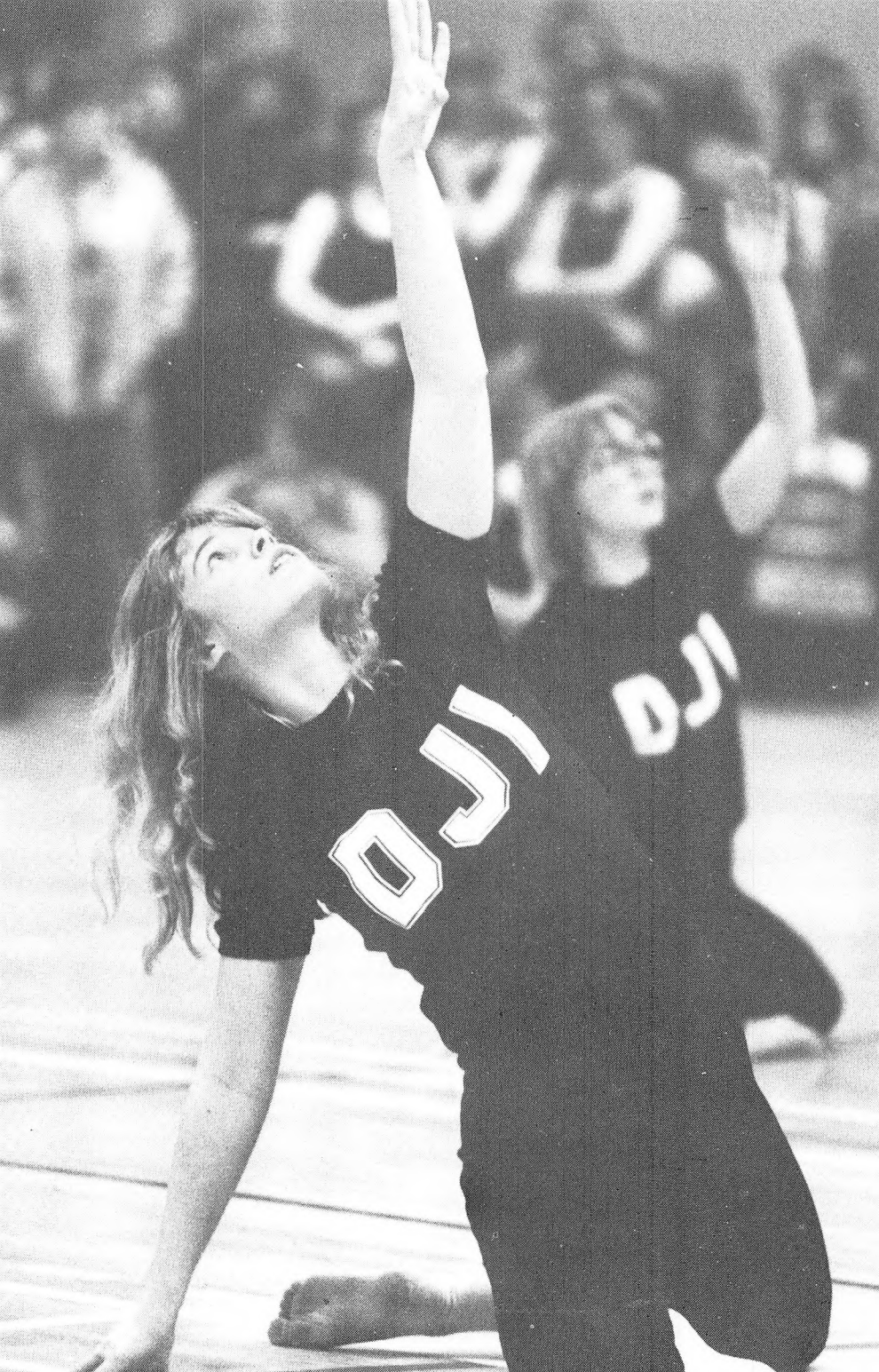
11. marts: *Gymnastikopvisning i Vingsted* med hovedfagsholdet i rytmisk gymnastik, der under ledelse af Lisbeth Nygård viste et spændende program, som de mange tilskuere ved amsopvisningen fulgte med interesse.

13. marts: »*Digterscenen*« med Vagn Steen, Sten Kålø, Peter Poulsen, Knud Sørensen, Henning Mortensen og Marianne Larsen. De seks digtere læste først nogle af deres egne værker, derefter gik de i grupper med eleverne for at drøfte de læste ting, og endelig samlede vi igen for at høre flere digte fra hver af dem.

19.-20. marts: *Gerlev Idrætshøjskoles* elever og lærere aflagde som led i en udflugt før deres afslutning et kort besøg på skolen. Lisbeth og Axel stod sammen med nogle elever for et hastigt planlagt arrangement, som blev ganske vellykket.

20.-22. marts: »*Hovedfagsemnedage*«, forstået på den måde, at de forskellige hovedfags elever selv havde givet et oplæg til anvendelsen af disse dage, som enten kunne afvikles på eller uden for skolen. Håndbold/volleyball holdet arrangerede en »træningslejr« på Jomsborg, basket/volley koncentrerede sig om specielle emner fra disse spil, håndbold/fodbold mænd arbejdede efter »professionelle« træningsprogrammer, atletikholdet var bl. a. på Odense Universitet, de kvindelige gymnaster valgte en række emner ud, de ville uddybe nærmere, og det blandede gymnastikhold tog i sne og slud på cykeltur til Sydfyn og Langeland.

8.-11. april: *Emnedage med »frie« emner*. Bortset fra enkelt lukket gruppe, Trimaktiviteter, som gennem nogen tid havde planlagt deres egen trave- og kanotur i egnen omkring Silkeborg, havde de øvrige elever mulighed for at vælge sig ind på forskellige tilbudte

aktiviteter: Kanotur på Gudenå, Ridelejr i Midtjylland, Fotoarbejde med emnet »Byen vågner«, praktisk arbejde på skolen (maling af idrætshal og svømmebassin) og UNICEF i teori og praksis. Alle hold blev gennemført og gav eleverne nogle meget forskelligartede, men meget spændende oplevelser.

Torsdag den 27. april: holdt vi afslutning, og fredag den 28. tog vi afsked med eleverne, hvis skoleforløb med vekslende afbrydelser i det daglige arbejde ikke var meget anderledes end de foregående elevholds. Men det kunne ikke undgås, at tilvænningen til de nye ting, jeg tidligere har omtalt, og gennemførelsen af den omlagte undervisning stillede store krav til både elever og lærere. Når dertil kom, at der ind imellem måtte lange og hede debatter om hensyntagen, ansvarsbevidsthed, fællesskab osv. til for ligesom at få tingene sat på plads over for hinanden, så blev der også brugt mange kræfter til at få »spillereglerne« - skrevne som uskrevne - til at fungere. Men har opholdet for eleverne været medvirkende til at give oplevelse, oplysning, gå-på-mod, åbenhed og initiativ til at være menneske i vort samfund og til at give inspiration til at tage et frivilligt lederarbejde op, så har kraftanstrengelserne - så store de end måtte være - ikke været forgæves.

Med udgangen af denne vinterskole ophørte vort samarbejde med Dansk Ride Forbund, efter at vi i to år i alt har haft 9 elever, der har fulgt vort højskolekursus som et led i deres berideruddannelse. Det er min opfattelse, at aftalen har været medvirkende til, at D.R.F. er kommet godt i gang med dette uddannelsesarbejde, men den kunne ikke fortsætte, da D.R.F. ønskede at udvide elevtallet betydeligt. Skolen retter en tak til Gustav Martens, som i det daglige har været kontaktperson til eleverne, skolen og D.R.F.

Efter 4 års ansættelse ønskede Lisbeth Nygård og Axel Edinger at opgive deres lærerstillinger ved skolen for at komme nærmere til København og for at lære en anden skoles arbejdsform at kende. De var begge som lærere ukendte med højskolearbejdet, da de kom, men viste hurtigt en vilje til engageret medleven i vor virke. I løbet af de fire år udviklede de sig til at blive dygtige og levende medarbejdere inden for hvert af deres områder, og vi satte stor pris på deres aldrig svigtende vilje til at løse de opgaver, der blev pålagt dem, eller de selv havde valgt at arbejde med. De er nu begge ansat ved Gerlev Idrætshøjskole.

Den 1. april opsigede Jan Madsen, kursuscentrets inspektør gennem fire år, sin stilling. Omhyggeligt og interesseret har Jan sørget for, at alt i kursuscentret var i orden, og under de givne arbejdsvilkår har han udført sit job på bedste måde. I en overgangsperiode fra april til september har Knud Thomassen og Torkild Holst passet funktionerne i centret omhyggeligt og godt, og fra 1. september er Per Henriksen ansat til at varetage opgaverne der.

Nye lærere.

Allerede i juni var vi så heldige at få truffet aftale om ansættelse af to nye lærere. Til at forestå den kvindelige lederuddannelse i gymnastik blev Alice Grønborg ansat. Hun er uddannet lærer med årskursus i idræt. I et år har hun været ansat ved Vojens Ungdomsskole, og har gennem nogle år arbejdet med gymnastik i flere foreninger.

Ole Nedergård, cand.mag. i samfundsfag og idræt og uddannet lærer blev ansat til at undervise i emnearbejde, boldspil og atletik. Han har også været aktiv i forningsarbejdet især i forskellige boldspil.

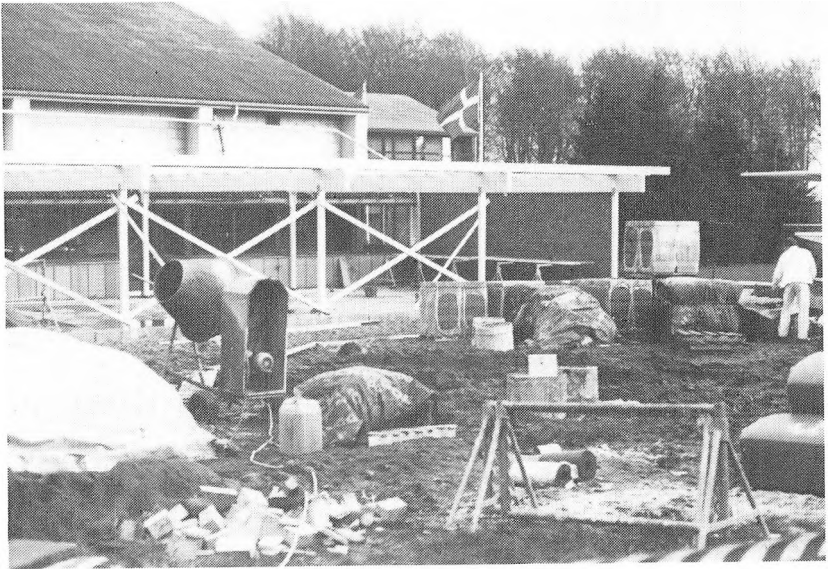
Dødsfald:

Kun 2 måneder før Vejles borgmester, Willy Sørensen, skulle have taget afsked med borgmesterstolen, indhentede døden ham i begyndelsen af februar. I over 30 år havde han været Vejles navnkundige borgmester, og i over 40 år medlem af byens råd. Utallige var de tillidshverv, der gennem årene blev ham betroet - blandt dem også formandsposten for Den jyske Idrætsskoles bestyrelse. I dette hverv var han til uvurderlig støtte og hjælp for skolen, og efter sin tilbagetræden som formand fortsatte hans interesse for og medlevnen i skolens anliggender usvækket til det sidste. Den jyske Idrætsskole har meget at sige Willy Sørensen tak for.

Byggeri.

Som meddelt i fjor fik vi desværre i 1977 afslag på vor ansøgning om opførelsen af en undervisningsfløj med tre klasseværelser, men efter en fornyet ansøgning fik vi ministeriets tilladelse i maj i år. Efter forberedelse af byggeriet i slutningen af maj og juni opstod der imidlertid nogle overvejelser om prisfastsættelsen m.m., men efter nogle møder i august, lykkedes det at få tingene på plads. Håndværkerne er i fuld gang nu, og bygningen ventes at kunne tages i brug efter nytår.

For tiden arbejdes der ihærdigt med en bearbejdning af et projekt for ombygning og modernisering af vort køkken. Går alt vel, håber vi på, at ministeriet også vil se velvilligt på gennemførelsen af dette hårdt tiltrængte projekt. Endelig skal vi - som tidligere omtalt - i nær

fremtid blandt medarbejderne og i skolens FU drøfte en langtidsplanlægning for de næste 5-10 års ny- og ombygningsmæssige udvikling, på Den jyske Idrætsskole og - hvad der er mindst lige så vigtigt - de finansielle muligheder for deres gennemførelse.

Foråret og sommeren er i øvrigt benyttet til istandsættelser og fornyelser. Således er bl. a. en del elevværelser og samtlige vinduer på skolen blevet malet, i havestuen er der lagt nyt gulvtæppe og alle møbler er gjort i stand, i foredragssalen har stolene fået nye sæder, og til forhallen og gangen ved foredragssalen er der anskaffet nye bænke.

Elevkursus - elevmøde.

Godt 100 gamle elever deltog i årets elevkursus. Igen kunne foreningen tilbyde en række gode emner, hvor man kunne få suppleret tidligere erhvervet viden op. Aktiviteterne var store alle steder til jazzgymnastik (Elsebeth Juul), håndbold (Per Jessen), roning (Poul Kræmer), volleyball (Mogens Rieks) og til idrætsskader og plastring (Karen Inge Halkier).

Jubilæumssammenkomsten for 30,- 25,- 20,- og 10-årsjubilæarer var igen henlagt til elevmødet - vi måtte aflyse det planlagte arrange-

ment i marts - og det blev til et hyggeligt samvær med de tilmeldte jubilarer.

Selve elevmødet samlede over 300 deltagere, og vi fik et par vellykkede dage i det skønneste varme sommervejr. Arrangementsmæssigt har vi nok fundet den rigtige form ved at lade al spisning og aftenfesten foregå i idrætshallen, ligesom programmet efterhånden også - med de variationer, der nu kan skabes fra år til år - ligger nogenlunde fast.

Det var glædeligt at et udendørs foredrag på den »gamle scene« ved Jomsborg, hvor John Idorn talte om sine indtryk af idrætten i Sydafrika, kunne samle en så stor og interesseret lyttende tilhørerskare.

Ved aftenfesten underholdt Lasse og Mathilde os med numre fra deres omfattende sangrepertoire i en meget fin fremførelse. Under hele mødet var der en fornøjelig og afslappet atmosfære, og der var rig lejlighed til at få snakket med mange gamle elever.

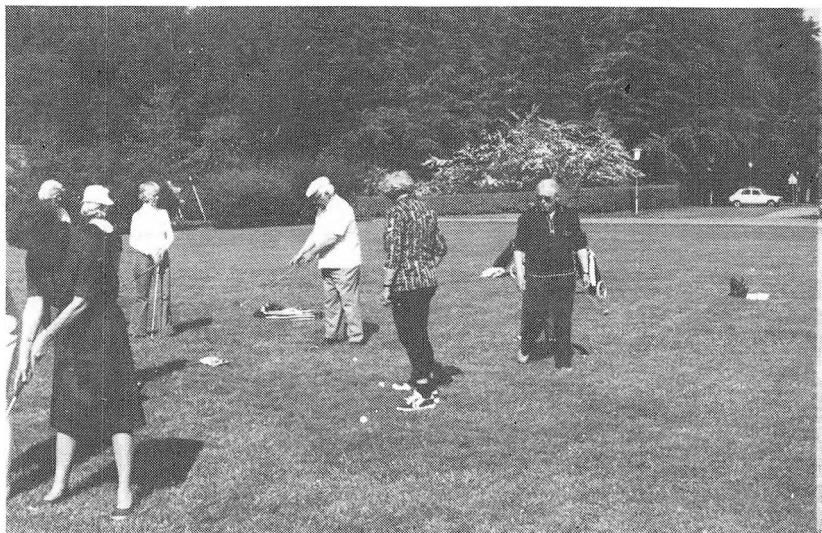
På gensyn i 1979.

Skolens godkendte kursus.

Efter initiativ af Aage Feldt, medlem af skolens FU, blev der etableret et samarbejde med Landsforeningen for Pensionistidræt, Pensionistrejser og skolen om afholdelse af et ugekursus: »Aktiv Idrætsferie for ældre« sidst i august. Interessen for dette kursus var så stor, at det straks blev overtegnet. Vi måtte derfor arrangere et tilsvarende kursus sidst i maj. Programmet, der var tilrettelagt af Ellen Jørgensen og Flemming Westh, indeholdt foruden gymnastik, boldspil, svømning og Trimaktiviteter også en række almene emner af interesse for ældre samt morgentur i skoven og forskellige aftenarrangementer. Instruktionen blev varetaget af de to nævnte lærere og to instruktører fra Landsforeningen. På augustkurset gennemførte Ole Lammert sammen med fire studerende fra Odense Universitet testning og pulsmålinger på nogle deltagere. Fra alle sider blev der udtrykt glæde og tilfredshed med kursernes form og indhold, med skolen og dens omgivelser og med instruktionen. I 1979 gennemgør vi to tilsvarende kursus, hvoraf det ene bliver af 2 ugers varighed.

Gennem en årrække har vi i samarbejde med D.D.S.G. & I. og D.D.G.U. afholdt to gymnastiklederkursus. I år havde vi ca. 80 deltagere på kursus I i juli og ca. 40 deltagere på kursus II i oktober. Bent

og Lischen Lyngholm har været instruktører på samtlige kursus. I juli medvirkede desuden Carsten Rasmussen, Bodil Agersnap og Bodil Møller Andersen, og i oktober Alice Grønborg og Signy Jensen. Jørn Richter har i de senere år trukket det store læs i de almene fag på begge kursus.

Som det sidste af vore godkendte kursus afvikledes i slutningen af august vort traditionelle »Trimkursus for Old Boys«. Knap 35 deltagere var med i år og gennemførte et kursusforløb, som med små variationer lignede det, vi har arbejdet med de foregående år. Flere af skolens lærere delte instruktionerne i idræt og de almene emner. Der var som sædvanlig god stemning og godt humør. En af deltagerne, Alfred Møller, blev ved afslutningen hyldet for sit 35 års jubilæum. Han har deltaget i samtlige kursus, siden de blev oprettet i 1943.

Vinterskolen 1978/79.

Aldrig før har vi modtaget så mange tilmeldelser af elever som til denne skole, og aldrig før har vi så tidligt - den 10. januar - kunnet melde »fuldt hus« og begynde at skrive elever på venteliste. Da også de var fuldtegnede, måtte vi henvise til vinterskolen 79/80. Af mange årsager, bl. a. optagelse på andre uddannelsessteder, anvisning af arbejde, bortrejse til udlandet, vanskeligheder med økonomi m.m. modtog vi imidlertid i løbet af foråret og sommeren så mange udmeldelser - i alt ca. 50 - at vi havde det største besvær med at samle de 100 elever, vi ønskede. Da det samme er sket hos de øvrige gymnastik- og idrætshøjskoler, må vi fremover søge på forskellig måde at gardere os imod disse problemer.

Med hensyn til planlægningen af denne skoles undervisning besluttede vi at arbejde efter de samme retningslinier som sidste år, bortset fra indførelsen af et nyt fag: basisfag kalder vi det, hvor planlægning af arrangementer, foreningslære og debatter om større og mindre ting i skoleopholdet indgår i undervisningen.

Den 30. august begyndte vi skole med 100 elever, og efter indkøringssugen gik vi over til det planlagte skema. De første onsdags- og weekendarrangementer var på forhånd planlagt af lærergruppen, men efter ca. 1. oktober har det været basisgrupperne, ofte i samarbejde med vagthavende lærer, der har stået for planlægning og program. Mange spændende og opfindsomme ting har allerede

været gennemført. Foreløbig er idræt/samfundsgugen og handicapdagene blevet afviklet i oktober og november, og i begyndelsen af december skal musik- og dramadagene finde sted.

Skolen og D.I.F.'s kursuscenter.

Min optimisme med hensyn til at nå frem til en afklaring af forholdet mellem skolen og D.I.F.'s kursuscenter i 1978 slog ikke til. I D.I.F. fandt man, at en fuld overdragelse af kursuscentret til skolen ikke kunne finde sted. Derfor har man nedsat et udvalg, som skal kulegrave problemerne og finde frem til den bedst mulige løsning, der derefter skal forhandles med skolens FU. Ingen ved endnu, om der skrives 79 eller 80, før en afslutning på denne årelange uafklarede situation vil finde sted.

Ovenstående skildring med glimt af en lang række af årets begivenheder kan forhåbentlig give et indtryk af, at Den jyske Idrætsskole stadig er levende og under udvikling. Vi har ønskemålet »en idealskole«, hvor undervisning, uddannelse og kursusmuligheder er de bedst mulige, klart for os til stadighed. Alt kræver kræfter, optimisme, økonomiske ressourcer og held i forbindelse med et snævert samarbejde med skolens øverste ledelse, for at det kan lykkes for os, og for at vi kan styre ad den rette vej.

Bjarne Hauger

Den jyske Idrætsskoles repræsentantskab og FU

I følge skolens vedtægter er repræsentantskabet sammensat af i alt 57 medlemmer, som fra de repræsenterede organisationer m.v. er valgt således: 2 fra Dansk Idræts-Forbund, 1 fra hvert af de 46 specialforbund under Dansk Idræts-Forbund, 2 fra De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger, 2 fra De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, 1 fra Samvirkende Idrætsklubber i Vejle, 2 fra Den jyske Idrætsskoles Elevforening og 2 fra Vejle kommune.

På det sidst afholdte møde, den 20. maj 1978 blev følgende repræsentanter valgt til skolens forretningsudvalg (FU):

Hans Erik Jensen, formand, Dansk Boldspil-Union
Aage Feldt, næstformand, Dansk Idræts-Forbund
Inger Engberg, KFUM & KFUK's Idrætsforbund
Vagn Mikkelsen, Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
Carl Larsen, Dansk Idræts-Forbund

Skoleudvalget kom til at bestå af Aage Feldt, Olav Gamdrup og Henning Rasmussen.

Temaindledning

Men sport er efterhånden blevet så vigtig en del af vor hverdag, at man ikke kan nøjes med at grine ad det. Desværre.

Malin Lindgren

Med indførelsen af pengefodbold har idrætsudøvelsen i Danmark fået helt nye perspektiver. Dansk Idræts Forbund har givet grønt lys for at det enkelte specialforbund opretter særlige afdelinger med betalt idræt.

Idrætsmanden kan nu få en rimelig kompensation for det ofte kedelige og uinteressante slid, som træningen er (D.B.U.'s proff. udvalg).

Andre, der tror på myten om at top skaber bredde, ser nu mulighed for gennem betaling til eliten at skabe bedre vilkår for masseidrætten!

Vil indførelsen af den professionelle idræt ikke betyde en mængde problemer for kommende aktive, ledere, instruktører og trænere?

Vi har bedt et par lærere og en række tidligere elever, der har problemerne inde på livet i deres daglige idrætsarbejde, belyse og kommentere de nye tilstande.

Endvidere behandler et par artikler pensionist- og handicapidræt. Disse områder er forholdsvis nye i DJI-sammenhæng, men vi finder, at de er væsentlige i den helhed vor idræts højskole står for.

En kort præsentation af artiklernes forfattere:

Jørn Richter	lærer på D.J.I.
Mogens Rieks	lærer på D.J.I.
Per Thomsen } John Nygård }	begge elever på D.J.I. 1972/73 - lærerstuderende. Aktive fodboldspillere i AaB
Lars Ulrich Mortensen	elev på D.J.I. 1971/72 - studerende. Træner i håndboldklubben, SAGA
Flemming Westh	lærer på D.J.I.
Aage Feldt	næstformand i D.J.I.'s forretningsudvalg medlem af bestyrelsen i Landsudvalget for Pensionistidræt
Gunnar Ole Jensen	elev på D.J.I. 1976/77 - lærerstuderende. Aktiv atletikudøver i Aabenraa.

At være professionel

»Så er scenen igen den store svenskers. For anden gang oplever danske seere nu flere ugers Bergmann-feber. Ansigt til ansigt. Med øjeblikkets mest omtalte udlandssvensker. Med manden, der skriver om sig selv og laver film »for sin egen skyld«, men som undervejs får sagt alt om os andre.

Så intimt, at når personlisten kører over den tomme skærm, sidder vi tilbage i stuen og spørger: Hvor kender han os fra? Hvad er det, den mand kan?

Det burde være nok at sige, han er god. I professionel særklasse«.

Bergmann er professionel på Bergmanns betingelser. Han skriver om sig selv og laver film for sin egen skyld. Han afdækker alment menneskelige aspekter ved tilværelsen på en sådan måde, at budskabet forstås af andre mennesker. Han formulerer sine oplevelser og tanker i en handling, som ved hjælp af filmmediet delagtiggør og inddrager hans medmennesker.

Iagttageren føler sig ramt, bliver engageret og inspireret til at forholde sig til Bergmanns budskab. Processen fra tanke til handling – den færdige film – er lykkedes. Det er professionelt gjort – af Bergmann.

At være professionel betyder for nogle det samme som at være kold, at være kynisk. For andre betyder det at kunne sin metier, at være god, at være dygtig. Men ord som kold, kynisk, god osv. er ofte udtryk for begrebsforvirring omkring selve ordet professionel.

Lad os derfor betragte ordet ud fra en sproglig sammenhæng til afklaring af indholdet i professionel.

I Ordbog Over Det Danske Sprog (ODS) kan vi bl.a. hente følgende oplysninger. »Professionel« er et adjektiv (tillægsord) af »profession«. *Profession* kommer af latinsk *professio*, som betyder erklæring, officielt angivet erhverv m.m. Tidligere (for flere hundrede år siden) anvendtes *profession* som synonym for erklæring, tilkendegivelse (på Holbergs tid).

I vores sammenhæng betyder profession: *arbejde (især håndværk), som en person lever af eller er uddannet i; erhverv; (be)stilling, livsstilling.*

Holberg skriver i »Hekseri og blind alarm«: »Alexander Magnus var en kejser, og jeg er kun vinhandler. Det er to ulige *professioner*«.

I sin roman »Einar Elkær« (1898) skriver Johannes V. Jensen om hovedpersonen Einar: ». . . han opgav sine studier. Han ville se at blive menneske, inden han lagde sig efter en *profession*«.

Professionel som tillægsord til profession finder vi også i tysk og fransk. Men især den engelske brug af ordet har fået betydning for den danske anvendelse af begrebet professionel.

På engelsk er ordet (*professional*) også et substantiv (navneord) og betyder: professionel sportsmand. Og med denne betydning blev ordet optaget i dansk sprog med den tillempede engelske udtale.

Professionel anvendes 1) litterært om ting eller forhold (egenskab) som hører til, følger med en profession, et håndværk.

F.eks. »Rundryggethed optræder som en professionel sygdom, f.eks. hos arbejdere, som stadigt må bære tunge byrder«.

2) (*fagligt, især sport*) om person, som har en vis virksomhed til profession, driver noget som erhverv.

Hermed kan vi i første omgang fastslå, at DBU ikke har indført professionel fodbold, men Carlsberg har for fodboldens skyld (?) udgivet en folder om betalt fodbold.

At være professionel betyder altså, at man lever af en profession, et erhverv, som man har i kraft af en formaliseret uddannelse. Professionel er lig med erhvervsmæssig.

Men dette betydningsindhold er ikke længere tilstrækkeligt dækkende. For ordet bruges i utroligt mange sammenhænge uden dets oprindelige betydningsindhold. Samtidig med denne begrebsslaphed og udvanding tilføres ordet professionel forskellige værdiladninger, som giver nogle bestemte medforestillinger.

I Leif Panduros roman »Amatørerne« (1972) har Andreas Merlin opdaget sin kone Gudruns flugt sammen med hendes tidligere ungdomsven Thomas Simonsen. Merlin følger uset efter dem, og i ly af mørket »fikser« han flugtbilens bremsesystem. Næste morgen kører de to flygtende ud gennem et autoværn og styrter i en dyb slugt. Dødsårsagen ukendt. Merlins udførelse er professionel perfekt. Men

den professionelle morder registrerer selv det følelseskolde hos lægerne (de professionelle), da de omkomne er fundet og bragt ind. »De var fulde af professionel medfølelse«, noterer han sig.

Her er det professionelle aspekt noget negativt – hos begge parter. Og den professionelle medfølelse (læs: påtaget medfølelse) kender mange mennesker fra deres møde med f.eks. institutioner.

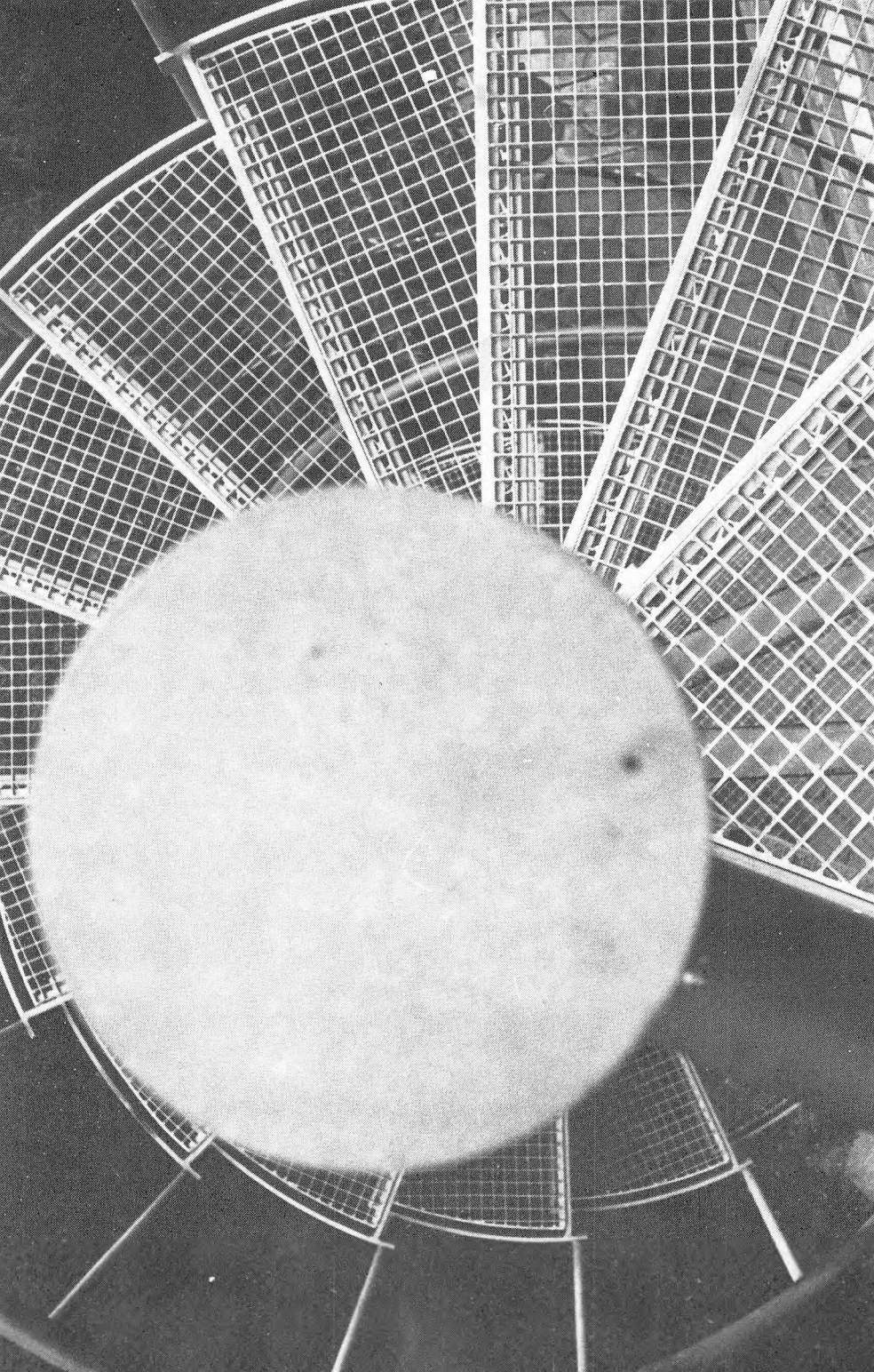
Det påtagede, uengagerede, professionelle smil og svar. Akkurat sådan som en formaliseret uddannelse og et eksamenspapir lægger op til. Man ved vel, hvad man skal gøre i de opståede situationer!! Profession gør til ekspert, og vi dødelige falder på halen for eksperter, den professionelle, for titlen og kittelen. Eksperter er præget af deres professionelle miljø og dets særinteresse. Men vi kan dog (tør) i stigende grad gennemskue det forlorne, akkurat som Merlin kan det. Ganske enkelt fordi professionel medfølelse er udtryk for noget hult og kliché-agtigt. Det kliché-agtige er netop grundlaget for »Amatørerne«s hidtidige liv. Det er generationen, der ikke har villet taget stilling til spørgsmål, og som derfor reagerer hasarderet »amatørmæssigt«, ved alderens og samfundets nye udfordringer.

Modsat dette mener jeg nok, at det professionelle kan være udtryk for noget solidt og tilbunds gående, for noget positivt og varmt. John Price nævnte ved en lejlighed i TV vores tilbøjelighed til at mistænkeliggøre det professionelle. Det professionelle betragtes som noget odiøst, sagde han. Jeg tror, han har ret.

Netop kunsten (teater, film, litteratur, billedkunst etc.) repræsenterer det professionelle, når det for mit vedkommende er mest givende. Men vores mangel på en professionel indstilling som forbruger gør ofte reaktionen mod det professionelle udtryk stor uret. Den om sig gribende tendens til sort indskrænkethed over for det, der er anderledes, må føles som en kvælende ramme for en kunstner, såvel som for enhver anden udøver af en profession.

At være professionel kan også betragtes formelt (have papir på det) og reelt (at kunne det man gør). Og begge dele kan glimrende optræde på én gang. Undervisere, - »læreren har det professionelle ansvar for undervisningen« - chaufføren, specialarbejderen, forfatteren, lægen etc.

Men ofte ses det kedelige fænomen, at ihænde-haveren af et bevis på sin professionalisme (eksamenspapir) er aldeles uprofessionel. Det er den amatøragtige professionelle. Formelt professionel – reelt

amatør. Og det amatør i ordets mest negative betydning. En dilettant på sit område. Den småborgerlige, der tager en flot uddannelse, men bliver en elendig praktiker.

Der forekommer utroligt mange formelt professionelle, som altid og i enhver situation skal have sagt noget om, hvor meget de slider i det, hvor travlt de har, mens andre har fri og har det godt. Decentralisering er af det onde, for tænk hvis arbejdet på den måde pludselig fungerede bedre. Karakteristik af magtmennesket. Amatøren.

Så er der den gruppe mennesker, for hvem sagen er det afgørende. Det fælles engagement. De arbejder meget; ofte meget mere end man med rette kan kræve af deres profession. Men de taler ikke om arbejdet som noget enestående. De beder andre om hjælp, uddelegerer og samarbejder. De forsøger at udnytte de givne muligheder såvel i arbejdet som i tilværelsen uden for arbejdet. De arbejder ikke mod nogle, men med. De er reelt professionelle gennem deres handlinger.

Den professionelle gøres ofte til autoritet, blot fordi han er professionel. Det skulle jo ellers ikke være nogen kvalifikation i sig selv. Men denne form til at hverve proselyttere oplevede jeg som et uhyggeligt eksempel i sommer. En kendt TV-journalist (som i sin tidligere stilling har været anset som yderst professionel=pålidelig) manipulerede i den grad uprofessionelt=upålideligt i et indlæg for ca. 300 mennesker omkring idrætten i Sydafrika.

Han benyttede flere gange vendingen »Men sandheden er den . . .«. Og den »sandhed« hidrørte fra nogle ugers ophold i Sydafrika. Det er manipulation=upålideligt. Så meget desto mere beklageligt, som journalisten qua sin profession må være pålidelig. For troværdighedens skyld. For sandheden.

Og den er som bekendt konkret. Selv om det næppe er sandheden, at negre af anatomiske og antropologiske årsager ikke kan fordrage at svømme. »Et af naturens luner«, udtrykte han det!!

Sådanne udtalelser er udtryk for fordomme, vanetænkning og kliché. Uden gran af støtte i virkeligheden. Elsa Gress henregner fordomme og vaner samt konventionerne om, hvad der er »moralsk« og »naturligt« til umenneskeliggørelse (»dehumanisering«). Umenneskeliggørelsen finder hun i autoritetstroen og ekspertdyrkelsen.

Kunsten er en uundværlig samfundsfunktion, og kunstneren supplerer livsfølelsen, erfaringen og medfølelsen: »Både menne-

skeligheden og kunstneriskheden bliver ret hurtigt malet ud af de fleste af os, og sådan må enkelte udvalgte med særlige evner og udholdenhed kæmpe for genopnåelse og bevarelse af det menneskelige og det kunstneriske, som for øvrigt tit falder sammen – ja, *man kunne sige, at kunstneren er det professionelle menneske*«. (2)

Hun fremhæver glæden, legen og frihedsdriften i kunsten (*tilværelsen, min tilføjelse*) og ønsker indlevelse og forståelse, når det drejer sig om at *være til*.

Hendes synspunkter er meget opløftende, men samtidig uhyre krævende. At være menneske er en profession, en kunst. Den kunst må vi lære hinanden. Som professionelle mennesker.

Jørn Richter

Henvisninger: (1) Malin Lindgren: »Ansigt til ansigt med Bergmann«. Berlingske Tidende 2.5.1976.

(2) Elsa Gress: *Det uopdagede køn* (1964)

Det er egentlig mærkeligt, at vi holder eliteidrætsudøveren op som et ideal. Et menneske som er bundet og låst i sin egen og andres forventning om det eneste saliggørende: at vinde.

Et liv i ufrihed dirigeret af trænere, ledere, publikum og massemedier. Eliteudøverne er symbolet på det tekniske menneske, mennesket uden valg.

Gunnar Breivik

Betalt idræt ?

Folk, der er interesseret i godt øl, er også interesseret i god fodbold.

*Sv. Petersen
marketingschef Carlsberg*

Med et slag under bæltstedet gik mit gamle idrætsideal i gulvet for fuld tælling søndag den 12. februar 1978 – -fældet af Dansk Idræts Forbunds repræsentantskab. Denne forsamling af idrætspolitikere besluttede at åbne mulighed for oprettelsen af professionelle afdelinger under sine specialforbund. Vanen tro sørgede man dog for at placere det formelle ansvar for denne kommercialisering af idrætten hos andre end sig selv, nemlig hos hvert enkelt specialforbunds kompetente forsamling.

Resultatet af beslutningen kunne straks aflæses i en voldsom aktivitet blandt landets fodboldledere, som forud havde øvet et kolossal pres på DIF's topledelse for at få en positiv udgang på afstemningen. Nu skulle der indføres professionel fodbold i Danmark. Fjorten dage efter DIF's repræsentantskabsmøde vedtog DBU at gennemføre en øjeblikkelig overgang til betalt fodbold. Man havde nogle forblændede forventninger om, at man nu kunne vende den dalende tilskuerinteresse: »Med et bedre spil, som følge af betaling til spillerne, vil tilskuerne strømme til«, sagde man, »sponsorerne vil stå i kø for at investere i de enkelte hold«. Fodbold var for alvor blevet en vare, man skulle sælge.

En række fodboldforretninger opstod på mindre end en måned, forretninger, der baserede deres eksistens på kapital fra andre, større foretagender, der for egen vindings skyld investerede nogle tusinde kroner i hver af de nye forretninger. Enkelte af fodboldforretningerne måtte for at være med i kampen om forbrugernes gunst etablere aktie- eller anpartsselskaber, for her igennem at skabe den nødvendige rygdækning for virksomheden.

Så forblændede var lederne i de nye forretninger af tanker om lykke og velstand, hæder og ære, at de ikke realistisk vurderede markedet for deres produkt. De var optimistiske med hensyn til omsætningen, forventede at pengene ville klinge i kassen. De satte entreen op, for nu havde de jo et kvalitetsprodukt at tilbyde. Men

hvori bestod egentlig den produktforbedring, de mente at kunne vise? Vel egentlig kun i at sælgeren/spilleren nu fik en skattepligtig betaling for sit idrætsarbejde.

Men trods offentlighedens interesse blev det hurtigt klart for nogle af lederne, at der kunne blive vanskeligheder med at klare sig i længden. Allerede efter 3-4 måneder måtte nogle erkende, at deres fodboldforretning ikke var leve-dygtig mere end det første år. Efter 6 måneder måtte den første standse sine betalinger. Det gik altså ikke! Mange af de nye forretninger var ikke sunde i længden. Ambitionerne om at gøre fodbold til et forretningsmæssigt produkt, der kunne sælges i så store mængder, at man kunne leve af det, holdt ikke. Tilskuerne svigtede. Den forventede tilgang eller stabilisering af tilskuerinteressen blev til ca. 25% nedgang. Herefter daler automatisk interessen hos de økonomiske bagmænd – sponsorerne. Det show med fart, spænding og dramatik, man ønskede at skabe og sælge, blev noget flosset og farveløst – profitten udeblev, og dermed smuldrede det økonomiske grundlag væk under mange af de nye fodboldforretninger.

Det nye professionelle idrætsideal vil ligesom ikke rigtig lykkes – hvorfor?

- 1) Den spontane glæde ved den fysiske idrætsudfoldelse forsvinder, når det bliver resultaterne alene, der tæller. Den professionelle idrætsmand vil sejr for enhver pris, det giver kroner.
- 2) Fællesskabet i klubben/på holdet forsvinder. Den professionelle idrætsmand kæmper for at vise sit værd – jo bedre, jo større hyre.
- 3) Det at beherske spillets mange facetter bliver kun et middel til at opnå personlig gevinst. Den professionelle idrætsmands mål er ikke af idrætslig karakter, men kun af materiel art.

Disse væsentlige kvaliteter er idrætten altså frataget i professionel sammenhæng. For mig er professionel idræt derfor ikke egentlig idræt, men snarere en virksomhed inden for underholdningsindustrien.

At betaling til topidrætsmanden skulle skabe bedre vilkår for de ikke-betalte – bredden, mener jeg, kun er tomme ord. Se f.eks. hvordan de kommercielle tilstande i divisionsfodbolden allerede nu har givet et usundt miljø i mange klubber: Man slås om de gode spillere, lokker ungdomsspillerne med idrætstøj, tasker, ja, man stiller dem måske en kontrakt i udsigt. Kammeratskab og fællesfølelse

forsvinder, når det enkelte individ allerede i 14 års-alderen skal stilles over for et valg, der måske giver ham forhåbninger om en senere professionel karriere. Det bliver alles kamp mod alle. Mange vil lige så stille tage deres tøj og gå, nedbrudte over, at det ikke var fodboldspillet, der var det væsentlige i klubben, men den enkelte spillers specialisering i jagten på pengene i toppen af pyramiden.

Glorificeringen af eliten – de professionelle, understreges af massemedierne, der ofrer kilometer efter kilometer af spaltepads på ganske uinteressante beskrivelser af topidrætsmandens privatliv. Både radio/TV og pressen støtter kommercialiseringsprocessen ved minutiøse beskrivelser af de økonomiske konsekvenser, en sejr eller et nederlag kan få for såvel klubben som den enkelte professionelle idrætsmand. Det er ikke længere idrætspræstationen, der tæller, nu er det, hvor mange kroner sejren koster klubben. Idrætsmanden afbildes ikke længere under udførelsen af en teknisk detalje, han ses med sejrssonussen – en tusindkroneseddel – i hånden.

Det er ganske ufatteligt, hvilken proportionsforvrængning idrætten er udsat for i den danske presse. Uden at kunne dokumentere det vil jeg påstå, at 50-60% af den samlede spaltepads på sportssiderne anvendes til at beskrive den professionelle fodbold i lyst og nød. 0,02% (nulkommanulito) af landets idrætsudøvere beslaglægger altså mere end halvdelen af den plads, der bruges på idrætten. Ganske uprofessionelt suger langt de fleste danske sportsjournalister til sig af godt og dårligt i de professionelles verden, videregiver det i en form, der sjældent er kritisk vurderende, men ofte er smagløs leflen for koryfæerne og deres bagmænd – deres penge.

Ville man indskrænke sig til en kommercialisering af dansk idræt udelukkende på egne præmisser, kunne der måske komme noget positivt ud af det, men når det som nu i al væsentlighed er på sponserernes betingelser – ja, sporene skræmmer.

Et idrætsideal båret af elefanterne på Carlsberg kan dansk idræt ikke være tjent med. Hvor længe varer det, før lederne, idrætsudøverne, politikerne reagerer mod denne udnyttelse af idrætten? Eller kommer der overhovedet nogen reaktion – har man accepteret profitjægernes stormløb på den idræt, man holder af, og som man oprindelig dyrkede af kærlighed? I ved efterhånden, hvad forretningsfolkene vil med jeres idræt – men hvad vil I egentlig selv?

Mogens Rieks

Professionel fodbold - nye vilkår?

1978 vil i dansk fodbold blive et mærkeår, det år, da prof. fodbolden blev en realitet i dansk fodbold.

Vedtagelsen skete efter at Helge Sander og Harald Nielsen havde skabt panik i de danske divisionsklubber med deres forslag om, at de ville oprette en superliga i Danmark uden for D.B.U.'s regi. Bølgerne gik højt, der blev diskuteret som aldrig før for og imod betalt fodbold, men enden på det hele blev, at betalt fodbold skulle indføres fra og med d. 26.-2.-78 i Danmarksturneringen under D.B.U.

Hvad er intentionerne med betalt fodbold?

1. Højnelse af spillerstandarden og dermed bedre fodbold.
2. Holde på de bedste spillere i landet, som før drog udenlands.
3. Gennem højnelsen af fodboldspillet skal der også komme flere tilskuere.

Der er mange andre faktorer, der spiller ind, men disse 3 vigtige faktorer har vi valgt at kigge lidt nærmere på.

Er spillerstandarden blevet hævet?

I øjeblikket må man sige nej, men det lader sig jo heller ikke gøre på en sæson.

Men forskellen er indtil nu i spillet. Tempoet er steget, markeringerne er blevet tætte og hårdheden i spillet er vokset. Et faktum er det dog, at der ikke er opstået flere skader, hvilket må tilskrives den øgede og hårdere træning, som i dag praktiseres i klubberne, op til 5 gange om ugen.

Hvad gøres der på klubbasis for at højne standarden?

Der kaldes til træning 3-5 gange om ugen, og forskellen på træningen i dag og tidligere er, at der nu trænes 1½-2 timer effektivt pr. træningsaften.

Denne form for træning har stået på siden januar 1978.

Efter at den praktiske del af træningen er overstået, kommer den

teoretiske ind i billedet min. 1 gang om ugen. Der tales om den netop afsluttede og den forestående kamp etc.

Af klubben kræves desuden, at der leves seriøst d.v.s. ingen natteroderi i byen; der skal spares på de våde varer; der skal indtages passende måltider. Alt dette forpligter spillerne sig til ved underskrivelse af kontrakten.

Hvilke forpligtelser har klubben så over for spillerne?

Alt træningstøj og kamptøj gives af klubben.

At ulykkesforsikre spilleren til følgende satser:

kr. 300.000 ved invaliditet

kr. 100.000 ved død

kr. 300 ved midlertidig uarbejdsdygtighed pr. dag efter 8. dag.

At yde spilleren gratis lægehjælp ved skader forårsaget ved deltagelse i træning eller kamp.

At dække tabt arbejdsfortjeneste ved indkaldelse til kamp eller træning.

At lade spilleren tegne kontrakter med firmaer.

Der gives (i Ålborg) kr. 1.500 fast om måneden + kr. 200 pr. point.

Hvad kan alt dette betyde for den enkelte spiller?

Det vil nok også være rimeligt at vende guldmedaljen om og se, hvad der kan stå på bagsiden.

I det øjeblik navnet sættes på kontrakten, afgiver man samtidig rettigheden til at bestemme, hvornår man har lyst at træne, man må indordne sig under de vilkår, der bydes én af træner, holdleder o.s.v.

Desuden må familien lide et afsavn p.g.a. den evindelige træning, forberedelse til kamp, rejser o.s.v. Der kan i denne sammenhæng ikke ses bort fra, at lilleemor derhjemme nok er den egentlige sorteper i spillet om læderkuglen. Det kræver faktisk sin »mand« at være kvindelig samleverske med en kontraktspiller, som også skal passe sit job om dagen. Med andre ord: det kræver i hvert tilfælde et overordentligt tolerant forhold mellem et par eller en tolerant familie, hvis der er flere derhjemme.

Kan vi holde de bedste spillere i Danmark?

Lad os gå videre til næste punkt om at holde på de bedste spillere herhjemme / at begrænse spillerflugten til udlandet.

Det er vor opfattelse, at sålænge kontrakterne i dansk fodbold ikke tilnærmelsesvis kan opvise beløb, som kan konkurrere med de

stærke klubber i udlandet, vil unge ambitiøse spillere alligevel søge til udlandet. Den seneste tids eksempler er Henrik Agerbeck, KB, Steen Tychosen, Vejle, Ib Jacquet, Vejle og måske nu Johnny Østergård, Ikast, for blot at nævne nogle enkelte.

En god kontrakt på måske kr. 40.000 kr. - kr. 50.000 på årsbasis herhjemme svarer ca. til 1/10 af en god kontrakt med en stærk udenlandsk klub, hvortil man må regne diverse bonuser i løbet af et par år.

Med hensyn til kontraktfodbold er det vor opfattelse, at prof-klubberne her i Danmark går en trang tid i møde. I øjeblikket, hvor det har nyhedsspalternes interesse, er det nyt og interessant, men på længere sigt vil antallet af profklubber dale, da erhvervslivet ikke vil fortsætte med at betale de store summer, da reklamen for firmaerne udebliver sammen med de mindre gode holds mangelfulde resultater i nederste halvdel af 2. og 3. division. Dermed nærmer vi os Helge Sander og Harald Niensens superliga med 12-16 hold. Sådan startede forøvrigt også prof.fodbolden i Holland for ikke så mange år siden, og resultatet af Hollands styrke og internationale stjernenavne kender vi jo.

For amatørklubberne har det også betydet noget. De har måttet afgive en del af deres bedste spillere, som nu er blevet tilbudt kontrakt. Den enkelte spiller har ikke før villet skifte til en storklub p.gr.a. kilometerafstand, godt kammeratskab i sin gamle klub o.s.v., til fordel for en sportslig succes på et divisionshold. Nu frister nogle rare penge.

Vi mener, at prof.fodbold i Danmark er startet helt forkert. DBU burde have taget H.S. + H.N.'s ide om en superliga på 12-16 hold op til eftertanke. Når interessen for fodbold i Danmark på klubbasis så er skærpet m.h.t. tilskuerantal, kan der så ske en udbygning af antallet af prof.klubber, men ikke før.

Kommer der flere tilskuere?

Vi går hermed over til det sidste punkt - flere tilskuere.

De kolde facts er, at der i år har været 20% færre tilskuere til divisionsfodbold. Der kan dog være mange grunde til det. Bl. a. p. gr. af VM i Argentina er folk blevet mættet med fodbold for en tid. Det er lige værd at bemærke sig, at nogle ledere fandt det acceptabelt at afvikle 4 turneringskampe samtidig med Argentina-arrangementet, hvilket jo er en dødfødt idé. Klubberne blev da også

straffet økonomisk set for det, ved at der praktisk talt ingen tilskudere mødte op.

Desuden er billetpriserne blevet sat ganske gevaldigt i vejret, uden at spillestandarden er blevet højnet overhovedet. Priserne for at gå til fodboldkamp skal følge spillestandardens højnelse og ikke sættes op, før højnelsen er nået.

Priserne er blevet sat i vejret, bl.a. fordi man nu skal betale 20¼% af entréindtægten i moms, da der er tale om betalt arbejde. Det har en del af publikum ikke villet og er altså blevet borte, måske indtil den dag, da fodboldkampene svarer til billetpriserne. Og det kommer de først til den dag, da vi har stablet en god top på 12-16 hold på benene.

Per Thomsen
prof.
John Nygård
amatør

Er fodbold sådan?

»... en eventuel betaling for deltagelse i træningstimer vil for mange spillere skabe et helt andet syn på dette ofte kedelige og uinteressante slid.«

(Fra DBU's betænkning om kontraktspillere i dansk fodbold.)

Drivkraften i arbejdet med frivillig idræt

En leder bør ofte retirere -
for at finde ud af
hvad det er, han leder efter.

Louis le Blanc

Efter at valutaslangen har bugtet sig ind i dansk idræt, er Louis le Blanc' ordspil blevet aktualiseret igen. På nuværende tidspunkt er det vel for tidligt at forudse om denne slange vil fortsætte med at bugte sig i de danske bakkedale, eller om den vil skifte ham og blive til den udbredte og kendte skillingsnog. Den kommende tid - de næste par år - vil give svaret på, om de valutaslanger, DBU har lukket ud på de danske fodboldbaner, vil vokse sig store og fede, og hvem ved, måske formere sig, så vi i løbet af yderligere et par år vil få valutakryb i vore håndboldhaller, på isstadions og badmintonbaner, i gymnastiksalene og måske endda helt ud i havene omkring Danmark, hvor nogle af vore største OL- og VM-medaljihåb står til søs. En sådan udvikling ville utvivlsomt smitte af på nogle ledere, som måtte mene, at deres private skillingsnoge måske kunne blive en smule federe - og det er vel det, debatten kommer til at stå om på lederfronten: Frivilligt lederarbejde side om side, måske endda hånd i hånd med professionelle idrætsfolk, uden selv at være proff. Og vil frivillige ledere i ungdomsafdelingerne være med til at ud-danne idrætsfolk - som måske senere kommer til at tjene spandevs af kroner - måske endog tyske D-mark - på at de, de ulønnede ledere, har udført et grundigt og talentfuldt arbejde? Flere garvede,

markante og højt estimerede amatørforkæmpere mener, at disse frivillige ledere vil miste interessen for arbejdet med idræt. Dertil vil jeg mene, at de, efter at have foretaget Louis le Blanc' meditationskodeks, har fundet ud af, at det de leder efter er penge. Hvis pengene er det vigtigste for en idrætsleder, så ville jeg anbefale ham/hende at lede efter et morgenjob som avisbud - der rører man sig samtidigt.

Den enkelte idrætsleder

Det, den enkelte idrætsleder må gøre sig klart før og under idrætsarbejdet, er Louis le Blanc' meditations- eller motivkodeks: »Hvad leder jeg efter?« Eller: »Udfra hvilke motiver er jeg idrætsleder?« Det er en psykologisk ransagelse, som både kan være svær og overraskende for én selv, men derfor ikke desto mindre påkrævet. Jeg mener, det er absolut nødvendigt, at idrætslederen har et afklaret forhold m.h.t. konkurrencesport og motionsport, for ligegyldigt hvor objektiv man prøver at være, vil idrætslederens rolle altid være holdningspåvirkende og meningsdannende. Udfra de motiver man opbevarer og bærer på, skal nemlig det første valg træffes. »Vil

	<i>Konkurrenceidræt</i>	<i>Motionsidræt</i>
Positiv social adfærd ..	porøs grobund	fast, moden grobund
Virkefelt	spændt	afslappet
Fysisk udfoldelse	målrettet konkurrence	afslappet »hygge«
Idrætsform	nabokonkurrence i negativ betydning - tabere/vindere	»selvkonkurrence« - selvbevidstheds-træning
Resultat	få rolige, tilfredse individer - mange usikre (tabere?)	alle vinder og alle har det sjovt.
Psykologiske spillerbemærkninger .	»Det gælder jo om at komme på 1. holdet.« »Er jeg god nok?« »Slår jeg til?«	»Bare vi har det rart og bevæger os samtidigt.«

du være idrætsleder/træner på konkurrencekarussellen eller i motionsmøllen?« Derefter vælger man så den idrætsklub, som enten er elitecentrerende eller motionspræget.

Denne valgsituation må til enhver tid stå åben og kunne tages op til revision, for man må formode, at man hele tiden undergår en udvikling og en modningsproces, som kan ændre ens holdninger og meninger. Med håb om at få farven frem i kinderne på læserne, vover jeg flg. debatoplægs-skema: »Idrætslederens situation.«

Den generelle tendens blandt unge idrætsledere er vel, at man på den ene eller anden led engagerer sig i konkurrenceidrætten. Hvorfor nu det? Hvis skemaets gyldighed skulle have nogen værdi, burde det vel være nærliggende at vælge at blive leder indenfor motionsidrætten, hvor alt det rolige, afbalancerede og positive findes - hvor det må være rart at være. En af årsagerne til dette fænomen ligger i, at man prøver at overføre motionsidrættens positive elementer til konkurrenceidrætten, prøver at skabe social trykthed, selvom der er 25 håndboldspillere og kun de 12 kommer på 1. holdet - prøver at skabe kammeratskab, selvom det måske er to gode venner som »slås« om den ledige plads på 1. holdet - prøver at gøre alle lige betydningsfulde, selvom spillerne godt ved, nogen er bedre til spillet end andre - osv. osv. Der ligger en udfordring i, at prøve denne overførsel af det positive motionsmiljø til den krævende, jernhårde mentalitet i konkurrenceidrætten. Samtidig er det arbejde, som skal udføres enormt, for arbejdsområdet er så mangesidigt. Netop de mange facetter ved konkurrenceidrætten, gør den også mere interessant at iagttage - få afkræftet/bekræftet - de forskellige arbejdsprocesser, og derigennem det arbejde man udfører som leder. For en ung idrætsleder/træner kan det derfor være mere spændende at prøve at fungere i konkurrencemiljøet end på motionsplan - man kan måske endda påstå, at det er aldersbestemt, om man vælger det dynamiske arbejde frem for det statiske, selv om jeg personligt kender mange ældre idrætsledere, som også finder det sjovt at deltage i det dynamiske arbejde.

Idrætslederens/trænerens løn

Nu har valutaslangen altså bugtet sig ind i dansk idræt - der er blevet sat pris på spillerne, i kroner og ører. Menneskehandelen er genop-

stået i Danmark, og så er det altså, at det begynder at knage i de gamle cirkusheste.

Mange ledere er måske gået ind i konkurrenceidrætsarbejdet ud fra nogle af de motiver, jeg tidligere har omtalt, og i dette arbejde er den primære løn jo at se sit arbejde bære frugt - at se de frø, man ihærdigt og ambitiøst har sået, bære frugt og blomstre. Øjne talentet i den meget unge spiller, fremelske den færdige »blomst« og se den folde sig ud i ens egen have. Det er som en livscyklus, bare i idrætsverdenen. Og nu, her i 1978, kan man risikere, at denne blomst bliver plukket af et andet gartneri, eller af en tyv om natten, uden at den er fuldmoden. Modningen sker så i et andet gartneri, nemlig det gartneri, som har penge nok til at købe de spirende frø eller sågar den færdige blomst. Derved får den idrætsleder/træner, som har opdaget, fremelsket, passet og plejet de værdifulde frø, ikke muligheden for at blive ved med at kunne nyde disse sjældne blomsters farveflor - og her sker så forvandlingen. Fordi idrætslederne har taget aktivt dynamisk del i fremdyknings-processen, har de helt glemt, at det jo ikke er dem selv, der ejer blomsten - det er ligesom katten, den er s'gu sin egen. Spilleren betaler kontingent for at få kyndig idrætsvejledning og være medlem af en klub, og det er helt op til den enkelte, om han/hun ønsker at ophøre med dette medlemskab eller vælge andre græsgange, og det er dette faktum, mange ledere ikke gør sig helt klart - spillerne er ikke deres klubs personlige ejendom.

Selve lønnen i arbejdet med frivillig idræt må netop være den at tage del i den spændende proces, det er at arbejde med mennesker i idræt. At lære andre noget, at hjælpe, at forme et hold, at yde noget man selv kan stå inde for og tage ansvaret for, at se mennesker blive bedre til det, de gerne vil og har lyst til - den idrætsgren, de selv har valgt at dyrke - at mærke respons på det arbejde, man udfører, nemlig selve ens egen udvikling som idrætsleder/træner og menneske, at være inspirator for andre og sammen med andre mennesker, med den samme interesse for idræt som én selv - alle disse mange faktorer, som indvirker på, at man føler sig godt tilpas, at man har det rart, at man beskæftiger sig med noget, man kan li', simpelt hen at fungere positivt som menneske, det er lønnen i sig selv. Hvis det primære for en idrætsleder bliver at tjene penge, er han/hun efter min mening ikke egnet til at være det. Det er et arbejde, man påtager sig i sin fritid, fordi man kan li' det.

Mange idrætsledere vil måske her sige: »Jamen, jamen, når spillerne skal til at tjene på at beskæftige sig med idræt, hvorfor skal vi så ikke?« Det er for så vidt meget logisk. Man skal bare huske på, at så snart der er penge med i spillet, forpligter det samtidigt. Man bliver bundet til en kontrakt, som skal overholdes - man skal opfylde nogle krav og mål fra klubbens side, som i sig selv kan udvikle sig til et pres og derved bevirke, at man selv fungerer dårligt - hvorimod man som ulønnet og derved mere frit stillet, var fri for dette psykiske pres, og måske derfor alligevel opfyldte disse krav og mål, men de blev opfyldt, fordi man med sig selv havde disse mål, og ikke med klubbens bestyrelse på et stykke papir. Som ulønnet, frivillig leder/træner har man også større mulighed for at kunne »stå af«, hvis man føler det arbejde, man udfører, ikke lykkes, og man ikke har det rart og sjovt - som kontraktansat leder/træner kan det blive en dødedans at skulle fungere sæsonen færdig, for hvem kan få fat i en ny leder/træner midt i en sæson. Så kan man måske mene, at hvis man fik penge for det, var det lettere at holde sæsonen ud, men personligt har jeg det sådan, at hvis jeg ikke selv har det rart, og synes det er sjovt at forberede mig og gå til træning, og fungere som leder eller træner, så vil jeg hellere beskæftige mig med noget andet, frem for at få penge for at arbejde med noget, som man synes var dødsygt og påvirkede én negativt.

Udviklingen i proff.idræt

Der er jo en god del sandhed og fornuft i Ole Langes artikel i Information, når han skriver, at mange idrætsklubber er elitecentrede helt ned på puslingestadiet, og at denne tendens formentlig vil blive forstærket med den stigende professionalisering. Der kan for mange klubber ligge en direkte økonomisk interesse i at opdrætte elitespillere, og så mener jeg, at det idrættslige som sådan er passé - så er det underholdningsværdien og den deraf afledte økonomiske gevinst, som er det primære. Det bliver måske den perfekte sportsudførelse, man oplyser at stræbe efter, men reelt er det de fede sponsorpenge, som lurer i kølvandet på trofæerne og medaljerne, og hvem ved, måske øget kommunal støtte.

Ud fra mit synspunkt er det en uhyggelig tanke, for man dræber klublivet og skærper konkurrencementaliteten. Man får et eller to gode hold i klubben, men hvad sker der med resten? Iflg. den statisti-

ske oversigt »Levevilkår i Danmark« 1976, deltog ca. 30% af befolkningen i en eller anden form for idrætslig aktivitet i deres fritid. I de danske idrætsorganisationer er der op mod 2,5 mill. medlemmer, hvoraf det skønnes at halvdelen er aktive. Alle 1,25 mill. danskere kan jo ikke komme på førsteholdene rundt om, så hvad sker der med resten? Er de villige til at betale 1.holdets mange og store udgifter? For det er jo 1. holdet, som skal passes og plejes for at kunne blive de bedste og vinde. Udviklingen ville så naturligt blive, at en proff. klub ville have ét stærkt ungdomshold i hver række og et eller to stærke seniorhold - resten af medlemmerne måtte nødvendigvis blive en klub i klubben, for elitespilleres trænings- og kampprogrammer tillader meget lidt tid til dyrkning af klublivet. Man kommer måske sammen med nogle stykker fra ens eget hold.

Jeg tror denne cyklus vil blive mere og mere almindelig i Danmark, og at flere og flere idrætsgrene vil springe på valutaslangen på konkurrencekarussellen, for man skal ikke glemme, at for mange - måske de fleste - idrætsledere, er det en kolossal fristelse at få opfyldt de sportslige ambitioner samtidig med, at det klinger i den, som regel, slunkne klubkasse. For i takt med at 1. holdet klarer sig bedre, rykker op i rækkerne, bugter reklamepengene sig ind i billedet, og man får derved mulighed for at skabe »bedre« forhold i klubben. Når halvdelen af Danmarks befolkning udøver idræt, forstår man jo de forskellige firmaers interesse for at investere i det kolossale marked, idrætsbefolkningen udgør. Det skal ses i relation til den danske presses bevågenhed med konkurrenceidrætten og de stævner og begivenheder, DM, NM, EM, OL og VM, som udøverne deltager i. 95% af sportspresen beskæftiger sig koncentreret med konkurrenceidrætten, og da psykologer, allerede for mange år siden, har gjort opmærksom på den visuelle oplevelses »magt« (gennem aviser og blades foto og TV's levende billeder), forstår man også bedre den interesse for reklameinvesteringer, som sportsmateriale-firmaerne udviser, og fremover vil udvise og udøve - det er ikke i størrelsesorden med skillingsnøge eller valutaslanger, næh, . . . det er midgårdssorme, der her er tale om. Udenlandske eksempler er både slående og uhyggelige.

Alternative muligheder

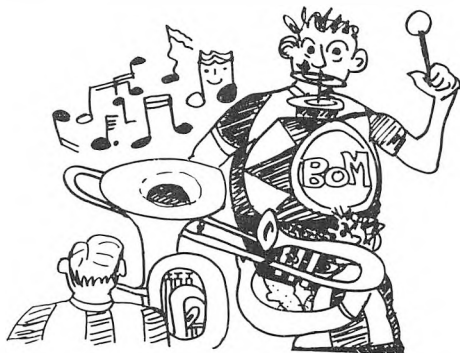
Hvis det forholder sig sådan, som jeg har skitseret, vil nogle måske mene, at det var en ubehagelig udvikling i idrætten herhjemme. Det

mener jeg, også det er - og jeg tror, kapitalinteresserne er så store, eller i løbet af få år vil blive det, at det kun vil være til at bremse ved et statsindgreb, og det er udsigterne ikke store til. Næh, det er nok noget, vi må lære at leve med - ligesom automobilen og opvaskemaskinen.

De alternative muligheder ligger bl. a. i de ideer, Ole Lange påpeger med oprettelsen af idrætscentre »for børn og voksne af samme køn, unge og gamle sammen«, hvor man satsede på en genoplivning af klublivet og det dejlige samvær, som jo udspringer af et sundt klubliv. Om staten eller kommunerne skulle stå som initiativtagere og bygherrer er for så vidt underordnet, bare der blev givet ens faciliteter landet over.

Jeg tror, det er en tanke, der vinder mere og mere indpas, eller, kan man måske sige, vil blive mere og mere tvingende nødvendig, hvis de mange stadig skal synes, det er sjovt og spændende at dyrke idræt. For hvis den kæmpehob af ikke-1. holdsspillere i stedet for idræt vælger at beskæftige sig med noget andet, f. eks. politik, så gik der vist kun få år, før »Idrætspartiet« havde flertal i folketinget, og måske ville indføre en ny idrætslinie, hvem ved?

For de nuværende folketingsmænd/kvindes skyld må man håbe at denne store hob af idrætsfolk fremover kaster sig over hornmusik

i stedet for politik, for så kunne vi da præstere et gevaldigt hornorkester ved et evt. dansk OL-arrangement 1984, som der jo tales så meget om, her hen på sommeren 1978. Muligheden for et sådant elite-hornorkester skulle absolut være til stede.

*Vanløse, juni, juli 1978
Lars Ulrich Mortensen*

DJI – og de handicappede.

Nogle udsagn!

For nogen tid siden læste jeg en lille folder, som er udsendt af »Støttefonden for Handi-Kamp«.

Denne fond er oprettet til fordel for fysisk handicappede, og den finansierer forskellige aktiviteter, som er et led i fysisk handicappedes virksomhed i forhold til det øvrige samfund.

I ovennævnte folder står bl.a.: Handicappede er i dagens Danmark en undertrykt minoritet, hvis eneste funktion har været og er at tilfredsstille samfundets trang til at være barmhjertige mod nogen. Og videre: Vi er blevet nægtet mulighederne for at formulere os selv - andre har gjort det for os, og resultatet er, at handicappede på trods af udviklingen stadig befinder sig i samme situation som i de sidste mange år.

Det er klare udsagn, og der ligger i dem en hård anklage mod dem (os), der mener, at de (vi) hjælper handicappede med de specielle problemer, der kan være, når man ikke »er som de andre«.

Nogle spørgsmål?

Hvis udsagnene er sande – og det er de måske – må man spørge om, hvordan vi forholder os til problemet på DJI.

Er vi med til at undertrykke?

Er vi med til at tilfredsstille samfundets trang til at være »barmhjertig«?

Er vi med til at hæmme de handicappedes udvikling?

Nogle svar!

Til det første spørgsmål må svaret nok blive bekræftende. Ikke fordi vi ønsker at undertrykke, men i højere grad fordi vi ikke er aktive nok, når det drejer sig om at bekæmpe en eventuel undertrykkelse af de handicappede.

Næste svar må nok også blive bekræftende – og af samme årsag som ved første svar.

Det sidste svar er straks lidt sværere at give.

Umiddelbart må det blive bekræftende, fordi vi nok er med til at undertrykke, og fordi vi nok har et ønske om at være »barmhjertige«. På den anden side vil jeg påstå, at der i en række situationer i det daglige arbejde på DJI gøres en del for at modvirke uheldige tendenser, når handicap-problematikken *berøres*. Det viser sig, når vi arrangerer vore »Handicap-dage«, og det viser sig, når der på 2. semester oprettes et fag med handicap-idræt som hovedemne. I begge tilfælde udføres der et stort arbejde med ildhu og engagement, og det bliver også gennemført på en sådan måde, at eventuelle opståede frelsthedsfølelser fjernes.

Derudover gøres der ikke så meget, og det til trods for, at netop idræt er et af de midler, som kan anvendes, når handicappede skal frigøres fra undertrykkelse samt anerkendes som ligeberettigede i vore dages samfund.

Hvad kan vi da gøre?

Det vil være nærliggende at starte med at se på, hvad vi kan gøre uden, at det kommer til at koste stort mere end vores aktive indsats. Vi kan i højere grad end nu sørge for, at vore elever får et større

kendskab til at arbejde idrætsligt med de forskellige handicapgrupper, som findes.

Det betyder, at undervisningens indhold skal ændres en smule, således at handicap-problematikken i alle dens faser belyses under hele opholdet og ikke blot i korte perioder eller på mindre hold.

Det kan lyde som en stor ændring, men er vel i virkeligheden »kun« at afrunde den bredde, vi i forvejen forsøger at beskæftige os med. Spekteret strækker sig jo i øjeblikket lige fra eliteplanet til motion og trim. Handicapidrætten kan sagtens indpasses, hvis vi for alvor mener noget med at tale om »helheder«.

Det er dog kun én side af sagen, fordi der her er tale om at arbejde med elevgrupper, som er »normale«. Vi må også have fat i de handicap-grupper, som har muligheder for et højskoleophold, og som er i stand til at gennemføre en lederuddannelse. Disse grupper vil der i høj grad blive brug for. Både på DJI og i foreningslivet.

Hvad kræves?

For at det kan lade sig gøre, kræver det ud over vores aktive indsats også en økonomisk indsats, idet det bliver nødvendigt med en række ændringer i det fysiske miljø. Det kan nok blive dyrt, men det vil rigeligt være pengene værd.

Der må foretages investeringer over en række år, indtil tingene er i orden, og indtil de grupper, vi har muligheder for og ønsker at tilgodese, kan være på skolen.

Resultat.

Gennemføres det ovenfor nævnte, vil vi blive i stand til at gøre noget, og det kan resultere i, at vi kan være med til at ændre de bestående forhold for de handicappede, som ønsker at beskæftige sig med idræt under en eller anden form.

Samtidig kan vi måske være med til at ændre vore elevers *holdning* i en positiv retning, så de i hvert fald forsøger at bekæmpe en eventuel undertrykkelse.

Kan vi? – Vil vi?

Det siger sig selv, at det bliver svært, men jeg tror, det kan lade sig gøre. I hvert fald synes jeg, at det skal overvejes og behandles nøje,

for jeg er overbevist om, at vi kan få støtte fra mange sider. Bl.a. af mennesker der ved, hvor »skoen trykker«.

Til sidst!

Afslutningen på denne artikel tager jeg igen fra folderen. Heri har Hanne Klitgård skrevet et digt, hvori der bl.a. står:

... Inden jeg igen bliver offer for din velmenende vanetænkning

Lad mig da, på trods af dit fastlåste billede

af naturlighed

få sagt:

»At intet skal kaldes naturligt«

Undersøg dine bedste hensigter med mistro.

Undersøg om det sædvanlige er tilstrækkeligt

Undersøg om du egentlig skal have lov til at skabe min livsramme.

Læg i stedet din velmenighed i at

Fremme det individuelle,

Fremme alternativ tænkning,

Fremme den menneskelige modenhed

Så du giver mig og dem du betragter som mine lidelsesfæller

Chancen for at finde vort værd.

Det er først når alt er totalt mislykkedes for mig

Og jeg i sandhedens stund godvilligt rækker mine hænder til dig

At du skal gribe om dem

Fast besluttet på at

Slippe

Dem

Igen.

Tankevækkende – ikke?

Flemming Westh

Når man løber for alvor, kan man erobre en verden. Men man mister sin barndom.

Wilma Rudolph

Pensionistidræt

Stockholm 1964, vinter-snestorm.

Scenen: Den kongelige tennishal

Publikum: 3000 begejstrede, sagkyndige tilskuere.

Baggrund: Svensk Gymnastikforbunds 60-årsdag.

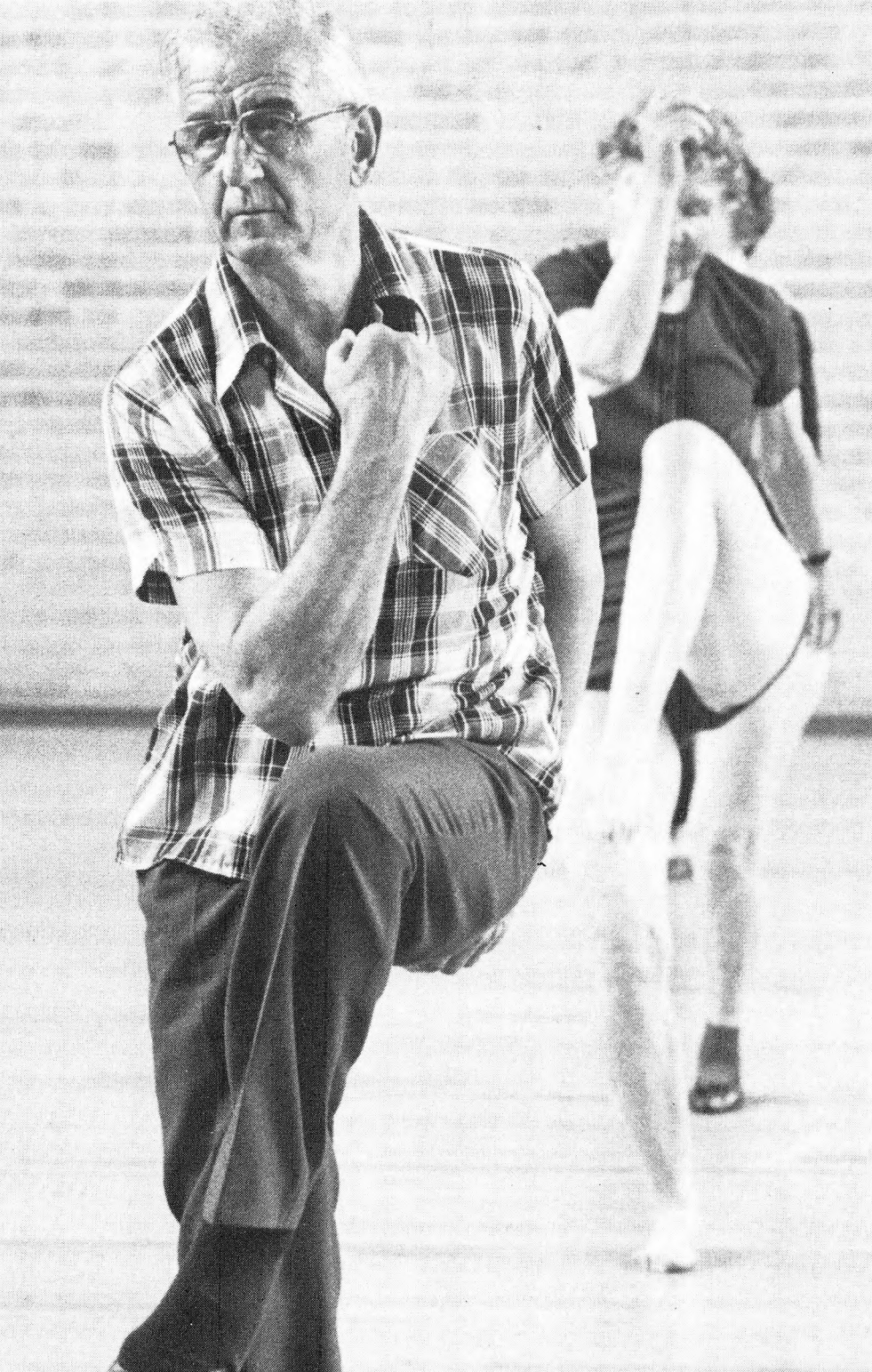
Opvisning: Det fineste og bedste af svensk gymnastik: kvindelig og mandlig redskabsgymnastik, elitegymnastik, motionsgymnastik, mor-barn og børnegymnastik fremvist med fart, ynde og humør og fulgt op af varme bifald.

Scenen ryddes - kort pause. Så høres der sang bag portene i hallens ene ende. De slås op og ind marcherer med lystig sang et lille hundrede ældre mænd og kvinder. Damerne i blå nederdele og hvide bluser, herrerne i blå benklæder og hvide skjorter. I spidsen en lille dame, der ikke kommanderer men snakker med sine gymnaster, som om de var alene i hallen. De gør gymnastik, danser, synger, smiler og ler, og da de syngende »Vi går över dagstäkte berg« marcherer ud af hallen, løftede sig et ubeskriveligt bifald, der nær havde revet taget af den kongelige tennishal, man sad med en varm glæde inden i sig over at have oplevet noget, som egentligt ikke kan beskrives.

Da jeg kort efter stod udenfor i en hylende snestorm og forsøgte at få fat i en taxa til terminalen, følte jeg stadig varmen og glæden og ønskede, at også ældre i Danmark kunne få del i en sådan oplevelse. Lad mig straks sige her, at ønsket i fuldt mål er gået i opfyldelse. Hjemme fortalte jeg Inge Peters og Nina Velin fra Dansk Gymnastik Forbund om min oplevelse. De var straks fyr og flamme for at lave noget lignende i Danmark og har siden været de drivende kræfter i arbejdet.

Nu skal dette ikke være en historisk redegørelse, men nogle korte kendsgerninger om, hvordan vi kom i gang, vil nok være på sin plads.

Selv om vi alle tre sad i DGF's styrelse, var vi enige om, at »Pensionistgymnastik« ikke skulle være en afdeling af forbundet med

deraf følgende foreningsmedlemskab. De ældre skulle frit kunne tilmelde sig uden foreningsforpligtelser.

Vi tænkte først på støtte gennem fritidsloven, men den tænker kun på unge under 25 år og ikke på ældre, der kan have et lige så stort behov. Så tog vi mod til os og henvendte os til borgmester Børge H. Jensen, der var chef for Københavns magistrats 3. afdeling. Her fik vi al den forståelse og støtte, vi kunne ønske os både fra borgmesteren og hans embedsmænd. Vi fik økonomisk støtte gennem § 8 i omsorgsloven, vi fik lokaler i Københavns bebyggelser for ældre og fik forstanderinderne i aldersboligerne til at agitere og støtte os.

Så var »Pensionistgymnastik, København« en kendsgerning, og borgmesteren kunne åbne det første hold pensionistgymnaster ude i Husum. Det kom selvfølgelig i avisen, og kort efter kom en række henvendelser fra sociale forvaltninger i en række kommuner om bistand til at iværksætte gymnastik for ældre, hvad vi med glæde gjorde.

Så langt, så godt. Men så var der det rent tekniske. Vi var klar over, at det var et område, hvor der skulle gås frem med varsomhed. Hvordan skulle gymnastik for ældre tilrettelægges? Det stod helt klart, at det skulle være gymnastik for raske, ældre - ikke sygegymnastik, der var terapeuternes opgave. Men hvad kunne de tåle, hvad skal der tages særligt hensyn til, o.s.v. Her måtte speciallæger ind i billedet. Det førte til et nært samarbejde med overlægerne Ernst Chr. Hansen og Per From Hansen, der forestod tilrettelæggelse og gennemførelse af kurser for gymnastiklærere, der havde lyst til at arbejde med ældre. Udviklingen førte hurtigt til et landsdækkende arbejde, der i 1969 førte til dannelsen af »Landsforeningen for pensionistgymnastik«. Borgmester Børge H. Jensen blev den første formand, og i bestyrelsen indtrådte overlægerne Ernst Chr. Hansen og Per From Hansen samt redaktøren af bladet »Helse« E. Toft Nielsen og Inge Peters og Nina Velin. Landsforeningens hovedopgave er videreuddannelse af gymnastikpædagoger, der ønsker at kvalificere sig til at undervise ældre. De får en grundig uddannelse ikke alene i almindelig gymnastikteori, men også i alderdommens anatomi, fysiologi og psykologi. Landsforeningen udsteder et afgangsbrev (diplom) til de gymnastikpædagoger, der har gennemgået en tilstrækkelig uddannelse. Både elever og de myndigheder, der arrangerer gymnastik for ældre, har hermed en garanti for, at øvel-

serne bliver gennemført rigtigt, således at de ældre får den størst mulige gavn - og fornøjelse - af at være med.

De første år var det gymnastik, dans og sang, men aktiviteterne er efterhånden blevet udvidet. I 1970 indgik svømning, som er blevet et væsentligt og betydningsfuldt led. Der er indført svømmediplomer -ikke for tid eller udholdenhed - men for sammenlagt længde i en træningsperiode, ligesom gymnastik i vandet indgår i arbejdet.

For 2 år siden opstod tanken om at oprette vor egen pensionistidrætskole. Det vil dog nok være fremtidsmusik, al den stund, at det nok er muligt at skaffe midler til bygning, men at det vil være nok så svært at skaffe midler til den årlige drift.

Tanken førte imidlertid til et nyt initiativ: Pensionistidrætsferie. Det første ophold blev gennemført i fjor i Gudhjem på Bornholm (der var svømmehal). Det blev en overvældende succes og er videreført i år med 6 idrætsferieophold: 2 på Bornholm, 2 i folkeferiecentret i Løjt og 2 på Den jyske Idrætsskole, hvor Ellen Jørgensen og Flemming West har virket som instruktører.

Et idrætsferieophold rummer både gymnastik, svømning og anden idræt, desuden synges og danses der, men hertil kommer foredrag, diskussioner, film, rundture m.m. Tilslutningen tyder på, at initiativet er kommet for at blive.

Det sidste initiativ er klar til at gå i gang: Pensionistidrætsmærke. Et udvalg under ledelse af Karen Inge Halkier har udarbejdet retningslinier og bestemmelser for et idrætsmærke for pensionister. Bestemmelser om øvelser og krav går i trykken i dette efterår.

Alt dette har medført, at »Pensionistgymnastik« har ændret navn til »Pensionistidræt«.

Pensionistidræt, København, får stadig støtte af Københavns og Frederiksberg kommuner. Deltagerne betaler 7 kr. om måneden for en ugentlig træning, resten dækkes af det offentlige, d.v.s. lokaler, materiel og lønninger samt administration. Der er ca. 3000 deltagere, der ledes af 60 diplomlærere og 22 pianister. Landsforeningen for Pensionistidræt, der har ca. 750 diplomlærere og pianister som medlemmer, arbejder i sæsonen med ca. 40.000 pensionister landet over.

Landsforeningen og Pensionistidræt-København har fælles kontor i Idrættens Hus i Brøndbyerne (02-45 55 55). Den daglige ledelse forestås af »Gutte« Hansen.

Det er et spændende og omfattende arbejde, men det er samtidigt

taknemmeligt og fyldt med glæder. En af disse glæder er, at Den jyske Idrætsskole er gået helhjertet ind i arbejdet med pensionistidrætsferie. Her er faciliteter, ekspertise og økonomi blandet med velvilje og forståelse over for opgaven: at skabe en bedre tilværelse for vore ældre medborgere.

August 1978

Aage Feldt

Jeg tager mig den frihed på amatøridrættens vegne at bede os fri for utidig overbegrebsning. Idrætten er ikke ansat til at pudse den nationale glorie, idrætten behøver ikke at være sponsorfirmaernes lydige slave, idrætten skal ikke finde sig i at være de professionelle sensationsreporteres givtige malkeko.

Ole Johnsen »Idrætsliv«

Frontløberen

af Patricia Nell-Warren,
forlaget Rhodos 1977

En anmeldelse

Første gang, jeg så bogen, tænkte jeg, at den var noget i stil med »Løberen« af Brian Glanville. D.v.s. en sportsroman med en hovedperson – en løber – og hans træner, der stræbte imod en olympisk guldmedalje. Derfor købte jeg den og blev lidt skuffet. Det var ikke lige, hvad jeg havde tænkt mig af en sportsroman. Bogen handler om træneren Harlan Brown på et nyt college (en slags RUC) ved New York, der en dag står over for at skulle optage tre nye løbere på sit hold. Den ene af dem, Billy Sive, er samtidig bogens anden hovedperson. De tre er blevet smidt ud fra deres gamle universitet på trods af, at de er topløbere. Forklaringen er nemlig den, at de er bøsser eller homoseksuelle. Trænerens reaktion er skildret meget godt. Citat: »Jeg følte det som om, jeg havde fået et 25 kg lod lige i maven«. Han er også bøsse, men er netop flygtet til det ny college for sin fortid og sine skyldfølelser over at være homoseksuel. Nu vender det hele tilbage.

Bogen handler altså om homoseksuelle atletikfolk. Alene det at være homoseksuel selv i Danmark, hvor vi er åh så frisindede, kan næppe betragtes som værende normal, det kan til nød accepteres som en eller anden sygdom. Når det så drejer sig om sportsfolk, bliver det endnu værre efter vores moralbegreber. For sportsfolk er indrammet af en glorie fra top til tå, der bl.a. skal udstråle moralsk renhed og sundhed. Tænk på de olympiske lege. Akkurat sådan er det beskrevet i bogen. De tre bøsser samt deres træner bliver chika-

neret på alle mulige måder. Specielt da Billy og hans to kammerater slår alt og alle først i USA og siden i Europa. Gudfader bevares, topløbere der er bøsser. Endnu værre bliver det, da pressen opdager, at Billy og Harlan elsker hinanden. Deres kærlighed, som virkelig bærer bogen med stor varme, bliver gjort til genstand for hykleri, svinet til på alle mulige måder. Deres eget forbund A.A.U. skyr intet middel for at hindre Billy og hans kammerater i at starte. Da Harlan ved en journalistfrokost hører om alle de ting, han og hans løbere beskyldes for, er han dybt rystet. Hans tanker derom, synes jeg, er karakteristiske for vores forhold til homoseksuelle. Citat: »Da han var færdig, havde jeg endnu fået en sociologisk vækkelse. Samfundet havde forsøgt at lære mig, at bøssetankegang var som en åben kloak. Nu vidste jeg, at det var hævet over enhver tvivl, at det var heterotankegangen, der var en kloak«.

Jagten på Harlan Brown og hans løbere går videre, da man nærmer sig det olympiske udtagesstævne. Her går bogen ind i sin dramatiske fase, og da vil jeg begynde at slutte mine oplevelser med Frontløberen. Idet bogen her til sidst er så forrygende spændende og så god, at det ville være synd at røbe dens slutning. Den er bare noget så typisk for vores samfund. Til sidst skal det siges, at jeg, der i begyndelsen var skeptisk med hensyn til Frontløberen og dens indhold, kun varmt kan anbefale den. Men dog kun, hvis man er indstillet på at slippe af med nogle af sine fordomme. Hvis man (du) er det, så vil du opdage, at det er en fremragende idrætsroman og bøsseroman.

Gunnar Ole Jensen

Professionel sport har for alvor overtaget religionens rolle som opium for folket.

*Jørgen Jacobsen,
advokat
i læserbrev i Politiken*

Kursusvirksomheden

I forbindelse med en analyse af kursusvirksomheden og den dermed forbundne servicefunktion indbød vi i marts måned fire kursusledere, Signe Troelsen, Dansk Gymnastik Forbund, Poul Gregersen, Trim, Gustav Martens, Dansk Ride-Forbund og Bent Dahl, Dansk Boldspil-Union til en drøftelse med en række af skolens medarbejdere fra forskellige funktioner.

Vi fik en god aften ud af det, idet problemerne blev belyst fra mange sider. Ønsker og behov blev fremsat af kursuslederne, og fra skolens side fremførte vi både praktiske og økonomiske muligheder for at tilgodese dem.

En del ting er allerede ordnet: Skiltning over alt på skolen, fremstilling af en trykt folder med oplysninger til alle kursister, ændringer af spisetider og serveringsform, opsætning af hegn på fodboldbane 2, afhjælpning af lokaleproblemer ved den nye undervisningsfløj o.m.a.

Mødet gav inspiration til os på skolen om fortsat at have »antenne ude«, for at alle former for kursus kan trives og arbejde bedst muligt hos os.

Efter en lang og anstrengende sæson er det derfor en glæde at kunne konstatere, at årets kursusarbejde er gennemført på en for alle parter tilfredsstillende måde. Man har hurtigt indrettet sig på de ændringer, der er foretaget, og fra de mange kursuslederes og kursisters side er der vist god vilje til samarbejde og indordning under de få regler og bestemmelser, vi har vedrørende deres ophold her. Nedenstående kursuskalender giver oversigt over, hvor mange og hvilke kursus, der har benyttet skolen og kursuscentret i det forløbne år. Det samlede antal kursus og møder er i alt ca. 260-275, og af dem udgør kursus i tilknytning til idræt (uddannelses- eller træningsophold) den overvejende part.

Specialforbund, organisationer og klubber, som gennem en år-række har brugt skolens og kursuscentrets faciliteter til at danne

ramme om deres arbejde, har vi den glæde at møde igen og igen. Vi vil tage det som et udtryk for, at man har været tilfreds med tidligere ophold og efterhånden føler sig hjemme i vore omgivelser. Men vi oplever glædeligvis også, at der skabes kontakter til nye kursus, som ønsker at udnytte den ledige kapacitet på hverdage i kursuscentret -et område af vort arbejde, vi er klar over stadig kan udvides bl. a. gennem PR-virksomhed. og god service.

I årets løb har vi mødt mange dygtige og ansvarsfulde kursusledere, instruktører og kursister, som vi og vore elever har haft mulighed for at følge med stor interesse. Vi har mødt idrætsfolk på så godt som alle niveauer lige fra lilleputter til old boys, fra motionister til elitefolk og idrætsudøvere fra ind- og udland. En stor og broget skare har besøgt vor skole i 1978.

Vi retter en tak til alle for besøget og tilføjer et »På gensyn« i de kommende år.

Bjarne Hauger

Kursuskalender 1978

Januar:

2.-6.	Seminiariernes Idrætslærerforening
2.-9.	D.J.I. Rideelever
6.	De danske Gymnastik & Ungdomsforeninger
6.-8.	Gymnastik & Idrætsinstruktørernes Landsforening
13.-14.	Den jyske Idrætsskoles Elevforening
13.-14.	Dansk Gymnastik Forbund
13.-15.	TRIM-komiteen
14.	Jydsk Boldspil Union
14.-15.	O.D. Sønderborg
16.-20.	Vejle amtsråd
20.-22.	Dansk Atletik Forbund
21.-22.	Jydsk Boldspil Union
23.-27.	Jelling Statsseminarium
23.-27.	Vejle amtsråd
26.-2. febr.	Norges Idrættshøgskole
27.-29.	Dansk Sejlunion
28.-29.	Jydsk Boldspil Union
28.-29.	Køgtved Søfartsskole
28.-29.	Dansk Ride Forbund

Februar:

3.	Dansk Fodboldtræner Sammenslutning
3.-5.	Dansk Ride Forbund
3.-5.	TRIM-komiteen
4.-5.	Dansk Ride Forbund
8.	Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
11.	Jydsk Boldspil Union
11.	Dansk Vægtløftnings Forbund
11.-12.	Dansk Sejlunion
11.-12.	Nordjysk Lawn-Tennis Union
14. og 16.	Samvirkende idrætsklubber i Vejle
17.-18.	Jydsk Boldspil Union
17.-19.	TRIM-komiteen
17.-19.	Dansk Vægtløftnings Forbund
18.-19.	Dansk Ride Forbund
19.	Seminiariernes Idrætslærerforening
20.-22.	Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
24.-25.	Dansk Sportsdykker Forbund
24.-26.	Dansk Ride Forbund
24.-26.	Dronningborg B.K.
25.-26.	Dansk Athlet Union
25.-26.	Samvirkende Idrætsklubber i Vejle

Kursuskalender 1978

Marts:

- 2. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
- 3.-5. Randers »Freja«
- 3.-5. Skensved I.F.
- 3.-5. TRIM-komiteen
- 6. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
- 6.-10. Socialstyrelsen
- 10.-11. Den jyske Idrætsskoles Elevforening
- 10.-12. Dansk Boldspil Union
- 12. Dansk Sportsdykker Forbund
- 12. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
- 17.-19. TRIM-komiteen
- 18.-19. Dansk Sejlunion
- 18.-19. Vejlbys Idræts Klub
- 19.-25. Lörenskog I.F. - Bydeguttens I. L.
- 23.-27. Århus Gymnastik Forening
- 27.-31. Idrottsforeningen Hallby
- 27.-1. april Åtvidabergs Fotbollforening
- 31.-2.april Dansk Ride Forbund
- 31. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
- 31.-2. april Dansk Vægtløftnings Forbund

April:

- 1.-2. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
- 1.-2. Dansk Idræts Forbund
- 2.-8. Fotballklubben »Voss«
- 7.-9. Dansk Atletik Forbund
- 7.-9. Dansk Forening f. Rosport
- 8.-9. Dansk Gymnastik Forbund
- 14.-16. Fransk lærerforeningen Sprogsam.
- 14.-16. Dansk Ride Forbund
- 15.-16. Dansk Atletik Forbund
- 17. Dansk Boldspil Union
- 20.-23. D.D.S.G. & I.
- 21.-23. Dansk Ride Forbund
- 28.-30. Dansk Ride Forbund
- 28.-30. D.D.S.G. & I.
- 30. Dansk Gymnastik Forbund

Maj:

- 4.-7. »Postens« Idrætsforbund
- 5.-7. Dansk Sportsdykker Forbund
- 5.-7. Dansk Vægtløftnings Forbund
- 6.-7. Dansk Ride Forbund
- 6.-7. Dansk Athlet Union
- 17.-21. Fransk lærerkursus

- 19. Dansk Fodboldtræner Sammenslutning
- 19.-20. Den jyske Idrætsskoles Elevforening
- 19.-21. Jyllands Badminton Kreds
- 19.-21. Dansk Ride Forbund
- 19.-21. Dansk Sportsfisker Forbund
- 20. Dansk Athlet Union
- 22.-28. Aktiv Idrætsferie for ældre
- 26. Dansk Boldspil Union
- 26.-28. Dansk Vægtløftnings Forbund
- 27.-28. Västerås Idrettsallians.
- 28.-31. Halinspektørforeningen
- 29.-2. juni Haderslev Seminarium

Juni:

- 1. Dansk Tennis Forbund
- 2. Dansk Sportsdykker Forbund
- 3.-4. Dansk Døve Idræts Forbund
- 4.-9. Idrottsallskapet Gothia
- 5.-10. Nordisk Ungdomslejr f. Døvblinde Vingstedcentret
- 6.-9. Dansk Athlet Union
- 10.-11. Dansk Gymnastik Forbund
- 11.-17. Göteborgs Distrikts Idrottsforbund
- 17.-18. Dansk Sportsdanser Forbund
- 17.-25. Dansk Idræts Forbund
- 18.-23. Dansk Boldspil Union
- 25.-1. juli Badmintonkursus
- 25.-2. juli Dansk Idræts Forbund
- 26.-30. Dansk Boldspil Union

Juli:

- 1.-5. Dansk Boldspil Union
- 2. Dansk Orienterings Forbund
- 6.-10. Dansk Boldspil Union
- 10.-16. Dansk Svømme Forbund
- 11.-15. Dansk Boldspil Union
- 14.-15. Den jyske Idrætsskoles Elevforening
- 16.-20. Dansk Boldspil Union
- 16.-22. D.D.G. & U. og D.D.S.G. & I.
- 21.-25. Dansk Boldspil Union
- 24.-30. Dansk Gymnastik Forbund, Københavns kreds
- 24.-30. D.I.F.'s Nordisk Kursus

- 30.-4. aug. Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening
 30.-4. aug. Vingstedcentret
 31.-4. aug. Dansk Gymnastik Forbund
 31.-4. aug. Skjold, Birkerød

August:

- 3.-5. Dansk Sportsdanser Forbund
 4.-6. Grenå Bokseklub
 4.-6. Dronningborg B.K.
 4.-6. Dansk Vægtløftnings Forbund
 5. Dansk Athlet Union
 12.-18. Göteborgs Distrikts Idrættförbund
 17. Jysk Athlet Union
 18.-19. Den jyske Idrættsskoles Elevforening
 19.-20. Den jyske Idrættsskoles Elevmøde
 21.-27. Aktiv Idrætsferie for ældre
 21.-27. Den jyske Idrættsskoles Old-Boys kursus
 24. Dansk Boldspil Union
 26.-27. Jydsk Boldspil Union
 28. Haderslev Stiftamt

September:

- 1.-3. Gentofte-Vangede Idrætsforening
 1.-3. Dansk Vægtløftnings Forbund
 2.-3. TRIM-komiteen
 8.-10. TRIM-komiteen
 9.-10. Hobro Idræts Klub
 13. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
 15.-16. Dansk Sportsdykker Forbund
 16.-17. Dansk Gymnastik Forbund
 16.-17. Dansk Athlet Union
 16.-21. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
 21. Dansk Boldspil Union
 22.-24. Skads/Andrup I.F.
 23. Dansk Gymnastik Forbund, Sydjyllandskreds
 23.-24. Dansk Ishockey Union
 25. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
 25.-27. Statsskattedirektoratet
 29.-30. Den jyske Idrættsskoles Elevforening
 29.-1.okt. Dansk Forening f. Rosport

Oktober:

3. Dansk Athletik Forbund
 3. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
 4.-6. Åndssvageforsorgens Lærerforening
 5.-6. Vejle Volleyballklub 69

- 6.-8. Dansk Vægtløftnings Forbund
 7. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
 7.-8. Dansk Idræts Forbund
 7.-8. Dansk Sejlunion
 7.-8. Dansk Ride Forbund
 13.-14. Dansk Gymnastik Forbund
 13.-15. Dansk Athletik Forbund
 15.-21. D.D.G. & U og D.D.S.G. & I.
 16. Dansk Boldspil Union
 20. Dansk Fodboldtræner Sammenslutning
 21.-22. Dansk Trampolin Forbund
 23. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
 28.-29. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
 28.-29. Dansk Gymnastik Forbund
 30.-3. nov. Statsskattedirektoratet.

November:

3. Dansk Boldspil Union
 4.-5. O.D. Sønderborg
 4.-5. Dansk Trampolin Forbund
 5.-10. Statsskattedirektoratet
 10.-11. Dansk Gymnastik Forbund
 10.-12. Dansk Athletik Forbund
 11.-12. Jysk Boldspil Union
 11.-12. Dansk Volleyball Forbund
 13.-17. Kursusafdelingen for Sygehusene i Vejle amt
 17.-19. Dansk Sportsdykker Forbund
 18.-19. Jysk Boldspil Union
 18.-19. Dansk Ride Forbund
 19. Dansk Gymnastik Forbund, Sydjyllandskreds
 24.-26. Dansk Fodboldtræner Sammenslutning
 25. Jydsk Boldspil Union
 26.-1. dec. Statsskattedirektoratet
 27. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle

December:

- 1.-2. Dansk Gymnastik Forbund
 1.-3. Dansk Athletik Forbund
 1.-3. Dansk Boldspil Union
 2. Dansk Trampolin Forbund
 2.-3. Samvirkende Idrætsklubber i Vejle
 5.-7. Statsskattedirektoratet
 8.-10. Dansk Athletik Forbund
 8.-10. D.D.G. & U. og D.D.S.G. & I.
 9.-10. Dansk Athlet Union
 10.-15. Statsskattedirektoratet
 16.-17. Trongårdens I-F.
 18.-20. Samsalg

Lidt om elevmødet

Efter at vores medlemsblad er begyndt at udkomme regelmæssigt, gives de fleste oplysninger om elevforeningens arbejde løbende i disse hæfter. Jeg vil derfor koncentrere mig om, i dette indlæg, at belyse nogle sider af vort kursus, elevmøde og generalforsamling, som blev afholdt 18.-19.-20. august.

Der har været en masse forudgående arbejde med at få et så stort arrangement stablet på benene. Heldigvis har der været et godt samarbejde i bestyrelsen i det forløbne år, så det har været et taknemligt job at stå i spidsen for et sådant team. Kedeligt har det heller ikke været, synes jeg i hvert fald selv. Der har været en masse dejlige oplevelser på skolen, som har bevirket, at arbejdsindsatsen måske er blevet intensiveret - forhåbentlig til glæde for elevforeningens medlemmer.

Det kunne den respons, jeg har modtaget fra elevmødet i hvert fald tyde på. Glædeligt mange har skrevet eller ringet til mig og udtrykt deres tilfredshed med vort store sommerarrangement.

Både kursus og elevmøde var godt besøgt. Ja, der har vel aldrig været flere til elevmøde før på D.J.I. Noget helt nøjagtigt tal for, hvor mange vi var, er det umuligt at oplyse om, for nogle var kun tilstede i nogle få timer, medens andre deltog fra fredag aften til søndag aften. Endelig var der vi fra bestyrelsen, som kom allerede onsdag og torsdag, for at få de sidste ting klaret til det store rykind.

Vi var som sædvanlig begunstiget af meget fint vejr - det var nok den varmeste weekend hele sommeren.

Selvfølgelig gav det et stort pres på svømmebassinet, men også de øvrige aktiviteter var fint besøgt, og de fleste så ud til at nyde opholdet.

Desværre var der et par uheldige ting i forbindelse med afviklingen. Ting, som vi skal have ændret på fremover, så alle får lige betingelser. Desværre er der ved at blive en tendens til at nogle kommer allerede fredag og regner med at kunne spise og overnatte

gratis på skolen til elevmøder starter lørdag eftermiddag. Det kan ikke være rigtigt over for de, som skal betale for opholdet, fordi de har tilmeldt sig et af kurserne. Det er også kedeligt for de, som gerne vil deltage i den undervisning, de har betalt for, at nogle af deres »kammerater« griner af dem og kommer med hånende bemærkninger, når kursisterne går ind til undervisningen fredag. Det resulterer i mange tilfælde i, at man dropper timerne lørdag - hvorved man ødelægger instruktionen for både lærere og elever. Det er åbenbart svært for enkelte at forstå det uheldige i denne opførsel, måske fordi man normalt er velkommen på skolen.

Vi er dog fremover nødt til at bortvise de personer, som kommer uanmeldt fredag og ikke vil deltage i kurserne, hvis vi fortsat vil afholde disse instruktioner, ellers kan vi slet ikke få nogle instruktører til at komme.

De samme problemer er heldigvis ikke tilstede ved selve elevmødet, der forstyrrer det ikke, når nogle dukker op uanmeldt. Dog giver det noget ekstra besvær til arrangørerne, idet der pludselig skal skaffes soveplads, sengetøj og mad til flere, end der er tilmeldt. Der blev rejst forslag til generalforsamlingen om, at disse ikke-tilmeldte skulle betale et ekstra gebyr for den ulejlighed, de forvoldte ved ikke at tilmelde sig.

Ligeledes på generalforsamlingen, blev der rejst kritik af den nye skoletrøje, som var blevet anskaffet i foråret. Man mente, den var for kedelig at se på, og ikke gav den tilsigtede identitet af brugeren. Der var overvældende majoritet for at få genindført den blå trøje med diskoskasteren og skolens navn til elever og lærere, og de øvrige trøjer skulle frit kunne sælges til alle andre.

Resultatet af denne debat blev, at forstanderen tog generalforsamlingens ønske til efterretning, og der blev straks sat en ny produktion i gang af de blå trøjer.

Nu er det så op til alle gamle elever at bruge disse blå trøjer rundt om til træning og sportsstævner, således andre kan se, at man har været elev på Den jyske Idrætsskole. Det skulle gerne resultere i mange forbindelser på tværs af årgangene.

Hvis de trøjer man købte, medens man var elev på D.J.I., trænger til at blive skiftet ud, så kontakt Knud Thomassen, han vil gerne sælge jer en ny.

At skolens bomærke ikke kun faldt i gamle elevers smag, har vi fået et fint eksempel på hos de nye elever. En stor del af disse har anskaffet sig sweaters med omtalte bomærke på, ligesom de selvfølgelig har anskaffet sig de blå trøjer. Det viser, at man stadig er interesseret i at vise skolens navn udadtil.

Indadtil skal der stadig ske noget nyt. Det mener bl.a. Erik Knudsen fra årgang 74/75. Han har lavet et indlæg i D.J.I.-NYT, hvori han gav udtryk for en manglende aktivitet i elevforeningen i forholdet til bl. arbejdet på skolen og skolens elever.

Denne manglende forbindelse, så Erik gerne etableret, og på generalforsamlingen blev der nedsat et udvalg, som skal prøve at lave nogle fællesarrangementer på D.J.I. med tidligere og nuværende elever. Det er meningen, der skal laves et foredrag eller diskussionsoplæg om et eller andet emne, som har relation til elevernes undervisning eller aktiviteter. Vi skulle derefter kunne samles og debattere oplægget.

Det er mit håb, at det snart lykkes for udvalget at komme med en invitation til et sådant møde, således ældre elever kan få et indblik i, hvad der rører sig hos de lærere og elever, der er på skolen i dag.

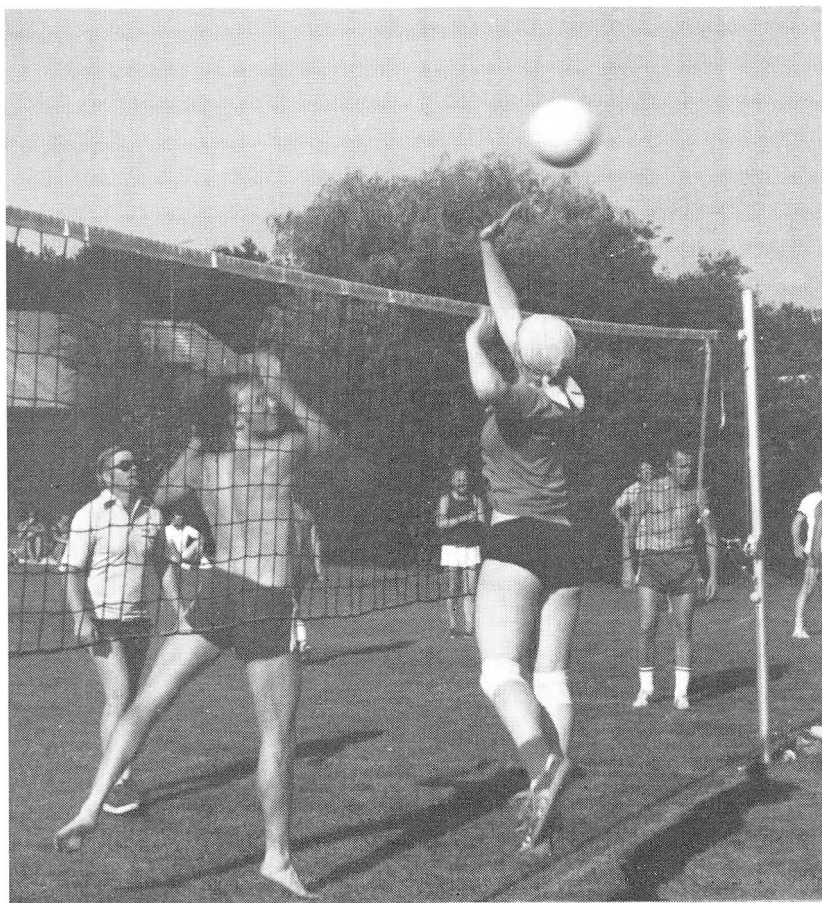
Det var nogle af de ting, som blev behandlet ved generalforsamlingen. Ikke meget, vil nogen måske mene! Nej, måske ikke, men lidt har jo også ret - især hvis det lidt viser sig at være godt. Det er i hvert

fald mit håb, at disse arrangementer kan være med til at puste nyt liv i elevforeningen og give medlemskabet det mere indhold, som nogle medlemmer har efterlyst.

Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at selvom vi var mange til elevmøde i år, så kan vi sagtens være mange flere, derfor mød blot op medio august 1979.

Sluttelig skal lyde en glædelig jul og et godt nytår til alle elevforeningens medlemmer og til alle ansatte på D.J.I.

Henning Rasmussen

Elevmødet og jubilæumssammenkomst 1979

Den jyske Idrætsskole og elevforeningens bestyrelse indbyder til
ELEV MØDE

lørdag/søndag, den 18.-19. august

Alle medlemmer af elevforeningen vil omkring 1. juli få tilsendt indbydelse og program for mødet. Programmet vil blive tilrettelagt af skolen og elevforeningen i samarbejde, og det er vort håb at gøre det så attraktivt, at så mange gamle elever som muligt får lyst til at deltage aktivt i alle arrangementerne. Vi ser gerne, at I tager kone, mand eller kæreste med.

Mødeafgiftens størrelse kan ikke opgives på nuværende tidspunkt. Den vil blive meddelt i indbydelsen. En giroblanket medsendes, og vi vil sætte pris på, at alle, der ønsker at deltage, tilmelder sig skriftligt i forvejen af hensyn til bespisning og indkvartering.

Med den glædeligt store deltagelse, vi har haft i de sidste år, kan det blive svært at skaffe soveplads til alle. Derfor opfordrer vi deltagere, der har campingvogn eller telt at medbringe dette til overnatning.

Tilmeldelser og indbetalinger skal være skolen i hænde

senest torsdag, den 9. august

Alle jubilarene fra 1948/49 og 49 (30 år), 1953/54 og 54 (25 år), 1958/59 og 59 (20 år) og 1968/69 (10 år) vil få tilsendt en særlig indbydelse til jubilæumssammenkomsten, der afholdes

lørdag, den 18. august kl. 12.30

Vi håber, at mange gamle elever fra de nævnte årgange vil møde op. Prøv snarest muligt at kontakte jeres årgangskammerater - send eventuelt deres adresser til skolen - og få dem til at komme til vor sammenkomst den 18. august.

Sæt allerede nu kryds i kalenderen ved den 18.-19. august og reserver denne weekend til elevmødet.

Skolen og elevforeningen ønsker på gensyn til alle gamle elever fra Den jyske Idrætsskole. *Bjarne Hauger / Henning Rasmussen*

Vinterelever 1977/78

- 3032 Lone Bruun, Industrivænget 4, 5610 Assens
- 3033 Birgitte Bønding, Byskovvej 3, 8751 Gedved
- 3034 Eva Terp Carstensen, Skolegade 15, Hellevad, 6230 Rødekro
- 3035 Tonny Lisa Christensen, Vibedevej 21, Vibede, 4640 Faxe
- 3036 Erna Damgård, Smedegårdsvej 11, Tvis, 7500 Holstebro
- 3037 Kirsten Fallesen, Nørrekær 38, III th., 2610 Rødovre
- 3038 Naja Folmø, Stellas Allé 15, 6700 Esbjerg
- 3039 Marianne Frøstrup, Frederikshøj, Bregnehøj, 3460 Birkerød
- 3040 Marianne Hald, Lyngbakken 14, 7500 Holstebro
- 3041 Lise Marianne Hansen, Hoppesvej 1, Vonsild, 6000 Kolding
- 3042 Susanne Henriksen, Holmevej 9, 5471 Sønderød
- 3043 Anne Marie Holm, Otto Sverdrupsvej 26, 8200 Århus N
- 3044 Grethe Jacobsen, Gjering Hovedvej 38, 6700 Esbjerg
- 3045 Jonna Jacobsen, Bovbjergvej 4, 6732 Guldager
- 3046 Lone Jacobsen, Jellingvej 9, 6330 Padborg
- 3047 Anni Ørbæk Jensen, Gl. Skolevej 9, 7280 Sdr. Felding
- 3048 Joan Bak Jensen, Brandevej 3, Gjessø, 8600 Silkeborg
- 3049 Malene Bjerg Jensen, Sophus Bauditzvej 45, 8230 Åbyhøj
- 3050 Pia Jensen, Ulvemosevej 15, 4622 Havdrup
- 3051 Annette Hoffmann Jøhnke, Bentesvej 57, II th., 8220 Brabrand
- 3052 Anny Lisbeth Jørgensen, Mosevej 65, 2680 Solrød Strand

- 3053 Birgit Kristensen, Franketoftegyden 4, 5450 Otterup
3054 Hanne Kristensen, Golfvej 38 B, Gjesing, 6700 Esbjerg
3055 Karen Kudsk, Marstalsgade 19, 2100 København Ø
3056 Sofie Lovise Lindø, Gamlegrensen 6, 4890 Grimstad, Norge
3057 Bente Lyck, »Bøffelkobbel«, Nybøl, 6400 Sønderborg
3058 Lisbeth Madsen, Højvangsvej 24, 8791 Tranebjerg, Samsø
3059 Lone Meldgaard, Løkkensvej 87, 9800 Hjørring
3060 Susanne Hedemark Mikkelsen, Danstrupvej 24, 3480 Fredensborg
3061 Kirsten Mortensen, Skivevej 114, 8800 Viborg
3062 Jonna Lund Nielsen, Kierulffsvej 52, II th., 4200 Slagelse
3063 Marita Næss, Trøndargøta 20, 3800 Torshavn, Færøerne
3064 Birthe Fløe Nøddesbo, Vibevænget 5, Ulkebøl, 6400 Sønderborg
3065 Ann Hygum Olesen, Ahornvænget 2, Hjerting, 6700 Esbjerg
3066 Brith Marianne Olsen, Svendborgvej 302, 5793 Højby Fyn
3067 Bente Kirsten Pedersen, Godhavnsvej 5, 8200 Århus
3068 Yvonne Pedersen, »Gammel Røj«, Østerskovvej 15, 6000 Kolding
3069 Karin Jette Petersen, Søndergade 44, 8740 Brædstrup
3070 Margrethe Hansen Petersen, Svejlund, Løgumklostervej 20, 6230 Rødekro
3071 Christa Radik, Surbækvej 15, Hellevad, 6230 Rødekro
3072 Karin Vibroe Rasmussen, Sophus Falchs Allé 23, 2791 Dragør
3073 Mette Elise Riecke, Ved Hegnet 18, 8600 Silkeborg
3074 Sussi Schlüter, Tåregaardsvej 28, 2750 Ballerup
3075 Tove Schmidt, Sdr. Fourfeldtvej 25, 6700 Esbjerg
3076 Pia Skovmose, Vildstrupvej 160, 6100 Haderslev
3077 Aslaug Olöf Stefansdottir, Bylgjubýggd 7, Olafsfirdi, Island
3078 Susanne Hjorth Søgaard, Vestervangen 37, Gjesing, 6700 Esbjerg
3079 Lise Sørensen, Øster Åsbjerg, Fiskbækvej 3, Gudum, 7620 Lemvig
3080 Frauke Wenzel, Medelbyer Weg 20, 2391 Handewitt Timm, Tyskland
3081 Jette Ørnsted, Ørnevej 12, 6500 Vejens
3082 Kurt Milde Andersen, Solvænget 1, 4572 Asminderup
3083 Leo Kim Andersen, Skeltoftevej 6, I, 2800 Lyngby
3084 Henrik Meldgård Bach, Spangsbergvej 49, 7700 Thisted
3085 Jens Behrend, Rosenvænget 22, 3520 Farum
3086 Erik Berg, Lindevej 12, 7620 Lemvig
3087 Kim Buus, Balgårdsvej 3, Gassum, 8981 Spentrup
3088 John Byrialdsen, Vigegård, 8832 Skals
3089 Leif Erik Carlsson, Bresemanns Allé 24, 4900 Nakskov
3090 Bo Christensen, Poul Møllersvej 14, 6000 Kolding
3091 Peter Skov Christensen, Tjørne Allé 15, 6751 Agerbæk
3092 Keld Donbæk, Frihedsvej 20, 9900 Frederikshavn
3093 Søren Peter Duus, Kastanienborgvej 19, 2650 Hvidovre
3094 Mikael Brølles Frederiksen, Kongshvilevej 58, 2800 Lyngby
3095 Steen Richard Gregersen, Nørrekær 113, I tv., 2610 Rødovre
3096 Jan-Erik Hansen, Nansensgade 7, 4200 Slagelse

- 3097 Ejvind Peder Hansen, Vandværksvej 3 A, Egebjerg, 8700 Horsens
- 3098 Niels Henning Hansen, Sæby Præstegård, 4270 Høng
- 3099 Jan Haustein, Klosterkløften 38, 6340 Kruså
- 3100 Thyge Høegh-Guldberg, Thygeslund, 9560 Hadsund
- 3101 John Ernst Jacobsen, Lindevej 11, 5474 Veflinge
- 3102 John Jørgensen, Haderslevvej 46 C, 6200 Åbenrå
- 3103 Terkel Buch Kjær, Ringe Efterskole, 5750 Ringe
- 3104 Søren Jul Kristensen, Nørregade 9, 6622 Bække
- 3105 Søren Kreiberg-Larsen, Tårbækdalsvej 1 D, II, 2930 Klampenborg
- 3106 Dennis Amdi Larsen, Byg 35, 3530 Farum Kaserne
- 3107 Klaus Larsen, Odensevej 548, 5300 Kerteminde
- 3108 Niels Jacob Larsen, Vårstvej 189, Vårst, 9260 Gistrup
- 3109 Ole Lauridsen, Christian Kobkesgade 7, 8000 Århus C
- 3110 Søren Garfield Lauridsen, Uglevænget 9, 6760 Ribe
- 3111 Eilif Robert Laursen, Mastrup, Søtoften 15, 6100 Haderslev
- 3112 Torben Lorentzen, Rønne Allé 2 B, 6740 Bramminge
- 3113 Helge Munkesø, Orrevej 128, 4760 Vordingborg
- 3114 Kim Klit Nielsen, Engsig 16, 6200 Åbenrå
- 3115 Ole Ørum Nielsen, Valnøddevej 11, Taulov, 7000 Fredericia
- 3116 Christen Bjerre Pedersen, Vadumvej 4, 7862 Brodal
- 3117 Erik Pedersen, Calvinsvej 72, 7000 Fredericia
- 3118 Frank Bo Pedersen, Ryslingeparken 56, 8270 Højbjerg
- 3119 Kim Pedersen, Konvalvej 49, 7. sal, 9000 Ålborg
- 3120 Tom Bøge Pedersen, Lomborgvej 55, Lomborg, 7620 Lemvig
- 3121 Torben Maribo Pedersen, Haslevej 104, 3700 Rønne
- 3122 Benny Bay Petersen, Ny Strandvej 34, 3050 Humlebæk
- 3123 Erik Phillip, Degnemarken 15, 5750 Ringe
- 3124 Mogens Flemming Rasmussen, Lykkenshåbvej 1, Skørping, 4200 Slagelse
- 3125 Anders Råby, Lærkevej 10, 8680 Ry
- 3126 Søren Schmidt, Hejmsdals Allé 37, 6700 Esbjerg
- 3127 Peter Schöning, Stenvej 24, Rinkenæs, 6300 Gråsten
- 3128 Johan Sommerlund Stausholm, Blegevej 51, 8300 Odder
- 3129 Arve Stokke, Ammenrudgrenda 44, Oslo 9, Norge
- 3130 Jens Peter Svendsen, Lærkelundsvej 2, 5853 Ørbæk
- 3131 Preben Sørensen, Scharffenbergsgade 33, 6400 Sønderborg

Den jyske Idrætsskoles medarbejdere

På Den jyske Idrætsskole er der pr. 1. december ansat i alt 37 medarbejdere, hvoraf 26 er fuldtidsbeskæftiget og 11 arbejder på deltid. Medarbejderne fordeler sig på nedenstående arbejdsområder:

Administration:

Thue Damgård, forretningsfører
Knud Thomassen, inspektør
Ragnhild Wind, sekretær
Bitten Paulsen

Lærerstab:

Bjarne Hauger, forstander
Alice Grønborg
Torben Holmgaard
Signy Jensen
Ellen Jørgensen
Bent Lyngholm
Lischen Lyngholm, kvotalærer
Ole Nedergård
Jørn Richter
Mogens Rieks
Signe Troelsen, timelærer
Flemming Westh
Ole Worm

Køkken:

Ellen Thomsen, økonoma
Karen Troelsen
Pia Mortensen
Berit Borup
Mai-Brith Rydberg
Lilly Kristensen
Ruth Nielsen
Karen Margrethe Enevoldsen

Rengøring m.m.:

Marie Lisby
Nina Jacobsen
Ingrid Sørensen
Yvonne Pedersen
Anne Marie Bergmann
Lene Rasmussen

Praktisk arbejde:

Torkild Holst, pedel
Kaj Møller
Anker Nielsen

Kursuscentret:

Per Henriksen, pedel
Anna Thomassen, oldfrue
Anna Greta Madsen

Kursus- og mødetilbud på Den jyske Idrætsskole 1979

Onsdag den 9. - mandag, den 21. maj:

Aktiv Idrætsferie for ældre, 2 uger

Tirsdag den 22. - mandag den 28. maj:

Aktiv Idrætsferie for ældre, 1 uge

Søndag den 15. - lørdag den 21. juli:

Organisationernes gymnastiklederkursus I.

Fredag den 17. - lørdag den 18. august:

Elevforeningens instruktionskursus.

Lørdag den 18. - søndag den 19. august:

Elevmøde og jubilæumssammenkomst.

Mandag den 20. - søndag den 26. august:

Trimaktiviteter for old boys.

Torsdag den 30. august - fredag den 25. april 1980:

8 måneders højskolekursus med lederuddannelse.

Søndag den 14. - lørdag den 20. oktober:

Organisationernes gymnastiklederkursus II.

Ring eller skriv til skolen efter

nærmere oplysninger om ovenstående tilbud.

Natursti
Horsens-Silkeborg